

Biblioteca Centrală
Regională
Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

România liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

Urăm cititorilor noștri
un an fericit,
sănătate
și noi succese!

La mulți ani!

Desen de P. NAZARIE

RI In miez de noaptea, cumpăna anilor uneste, într-un singur gând, într-un singur glas, toată suflarea omenească. Stinge-rea ultimei clipe din anul ce trece și răsărirea celei dinți din anul care începe e înfăptuită, după obiceiurile locului, pe toată fața pământului, de milioane și milioane de oameni. Pretutindeni, în toate limbile răsăritului, în toate limbile răsăritului: „La mulți ani!”. E o urare care depășește clipele. Oamenii îi dau puteri mari: urarea e investită cu forța unei priviri în viitor. Unei priviri însoțită de dorința vie ca anii ce vin să însemne pentru cei dragi și apropiați, pentru tovarășii de gând și de muncă, pentru toți oamenii de bună credință, împlinirea năzuințelor scumpe de pace, de progres și prosperitate.

In miez de noapte ne vom despărți și noi de-un an trecut. Privind în urmă, spre zilele lui, zile pe care le-am trăit una câte una, vom fi între prieteni, între rude, între tovarășii de muncă. Cu paharele pline vom asculta, în tăcere, cadenta solemnă a celor douăsprezece bătăi. Ele vor fi un rămas bun și un salut de bun soț. Un rămas bun pentru 1966. Într-o clipă vom avea strinse ca în concentrarea unui diamant, toate frământările, toate strădanile anului pe care le-am trăit în zilele lui, una câte una. În concen-

trarea ultimei clipe a anului vom avea, ca la capătul unui urcuș, bilanțul deplin în care se topește desăvârșite ceasurile bucuriilor, ale neliniștilor, ale mîlărilor și ale satisfacțiilor. Mai înținem minte ziua, în amintiri oare ceasuri? S-au stins toate în această clipă care nu se mai întoarce și care înseamnă, cînd ceasul bate miezul nopții, tot ce-a fost un an. Cînd ani și ani vor trece, în fapta noastră îl vom mai regăsi. Îl vom afla într-o casă construită în 1966. Îl vom afla în fabrica intrată în funcțiune în 1966, în anul care înseamnă primul an de muncă sau primul an de școală, în anul nașterii fiului drag. Prin fapta noastră, anul trăit îl vom identifica în vreme. Ne vom recunoaște în ceva, într-un gând, într-un act, într-unul din faptele acestui an în care s-a menținut un ritm susținut de sporire a producției materiale. Au continuat transformările în structura producției, s-a ridicat productivitatea muncii și s-au îmbunătățit condițiile de viață ale poporului. Ne vom recunoaște în înfăptuirile care au făcut ca poporul nostru să pășească pe încă o treaptă în urcușul său spre progres și civilizație.

Conștiința de sine, conștiința clară a legăturii indisolubile între noi și societatea în mijlocul căreia trăim dă existenței un sens major, un sens social, istoric; creează simțămîntul solidarității, gonește

mas bun, un cuvînt de mulțumire spus anului care a trecut, anul în care țara noastră, poporul nostru condus de partid, a pășit înainte. E un cuvînt de bun venit spus din inimă, cu neînmurțită speranță anului care vine, anul în care va consemna în cronica lui viitoarele biruințe ale României socialiste, viitoarele succese pe care fiecare din noi le vom obține sub conducerea partidului. Urările noastre, rostite în limba strămoșească, vor răsună optimiste; se vor alătura celor rostite pretutindeni pe pămînt unde oamenii privesc înerezători viitorul. Vom ura „La mulți ani!” celor dragi, prietenilor, tovarășilor de muncă. Vom primi fericiti urările lor. Ele înmănușează speranțe și convingeri, planuri și năzuinți. În noul an pășim mai puternici, pregătiți pentru un nou urcuș. Pășim pregătiți să dăm fără șovăire lupta cu greutățile, să ne sporim prin strădanii bucuria și cinstea biruințelor. Sintem pe deplin convingși că pașii noștri în timp nu se vor stinge ca urmele pe nisip. Ei vor însemna trecerea noastră în vreme. Fapta noastră va fi istoria anului ce vine. Istoria unui an pe care-l dorim cu toții cit mai bogat în înfăptuiri, pe care-l dorim întregii omeniri un an de pace, de prosperitate, de progres.

Cu aceste gânduri închinăm paharul cu urarea pe buze: „LA MULȚI ANI!”.

Secretarul general al C.C. al P.C.R., Nicolae Ceaușescu, a primit pe ambasadorul Marii Britanii

Secretarul general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, Nicolae Ceaușescu, a primit vineri la amiază în audiență pe ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Marii Britanii la București, Leslie Charles Glass, C. M. G. în legătură cu plecarea sa definitivă din România. Primirea s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.

Primirea de către președintele Consiliului de Stat, Chivu Stoica, a ambasadorului Marii Britanii

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Chivu Stoica, a primit vineri în audiență pe ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Marii Britanii la București, Leslie Charles Glass, în legătură cu plecarea sa definitivă din România.

Primirea de către președintele Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer a ambasadorului Marii Britanii

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, a primit vineri în audiență pe ambasadorul ex-

Tineretul care crește

Tudor Teodorescu-Braniște

Zilele trecute am recitit autobiografia lui Nicolae Iorga, intitulată „O viață de om” și iarăși m-am oprit asupra cutremurătoarelor amintiri din copilărie, care alcătuiesc volumul prim.

Tatăl lui Iorga s-a stins din viață în puterea vrstei. Mama lui a rămas să lupte din greu cu sărăcia, cusind cu acul pe unde găsea de lucru. De la zece ani, N. Iorga începu să dea meditații copiilor mai înstăriți, ca să poată aduce cîștigul pe care îl avea de la un dascăl. El n-a avut niciodată fac iară, în odia lui de la un dascăl. Noi se cheamă că aveam fac, dar în casa era așa încît ne înghețau urechile. Dar ce ne păsa! Nu ne păsa nici cînd bolnave erau rupte și umblam prin omșă cu ele... Această sărăcie, sărăcie care începuse mai de mult și a continuat mai apoi, o socot ca un fel de „filu de noblețe”. Un filu de noblețe pe care Raicu Ionescu-Iorga l-a plătit cu tuberculoza ce avea să-l doboare în plină tinerețe, cum i-a doborât pe alții. Fiindcă, în afară de cei ce și-au publicat amintirile, este imensa masă a acelor dornici să iasă din nou deasupra pămîntului.

Se întorcea acasă firziu și abia atunci putea să înceapă a-și pregăti și el lecțiile. „La zece, la unsprezece ceasuri noaptea, adesea în frig; examenele de țară le pregăteam în fundul micului pal, acoperit cu pături care înlocuiau focul, sub raza chioară a luminării de seară”.

Mai firziu, la liceul din Iași „piinea statului îmi era asigurată, o piine pe care n-am udat-o cu lacrimi de minie numai pentru că aproape tot ce

Noblețe civică

Virgil Dănculescu

era în primăvară. Într-o zi oarecare din anul 1966, în Maramureș. Fără prezența unei anchete originale am vrut să aflu ce au făcut în acea zi oarecare, la ceasul 10 dimineața, zece oameni oarecari, din acest colț de țară. Un tăietor de pădure, un butinar de pe valea Vășărușului, mi-a răspuns: „eram în bulini, la zece. Lucrasem de acum jumătate de zi”. La Baia Borsa, un miner: „eram în mină”. Un cioban, sus, pe Prislop: „făceam cașul”. O țărăncă „din Vișeu de jos”. „eram la cîmp, puneam cartofi”. Un profesor: „eram în clasa a VI-a la ora de geografie”. Un lucrător de la statul popular raional: „eram în autobuzul cu care mergeam pe teren, la Poieniile de sub munte”. Un medic: „la zece? Operam o apendicită...”. Un muncitor de la calea ferată: „eram pe linie, cu drezina, cu o echipă, la Moisei”. O gospodină: „isprăvisem de strîns în casă și făceam de mîncare, ca-n fiecare zi...”. Un vinzător dintr-un magazin: „serveam clienții...”. Zece răspunsuri suprapuse, contopite, în zece miș, în zece milioane de răspunsuri posibile pentru toți cei care la ora zece erau conștienți că există, că trăiesc, că e ora 10, că trăiesc un moment dintr-o zi de viață și de muncă. Din comprimarea lor într-o unică clipă, nu numai a celor zece, nu numai a celor zece miș sau o sută de miș pe care le-aș fi aflat în Maramureș, ci a tuturor răspunsurilor posibile pe care le-aș fi auzit în țară, citeva simple, elementare concluzii, aș fi putut implini: fiecare făcea ceva util pentru sine și pentru alții; fiecare se simțea la locul lui, la treaba lui, integrat firesc într-o activitate socială.

N-aș pune mîna pe inimă să jur că întrebajii fiind ce au făcut într-o zi, anume, la anume ceas, nu s-ar fi găsit și unii incapabili să răspundă deslușit. Dar nu ei sînt cei care ar prezenta ceva. De-ar fi să preluasem ceva nu ne-am mindri, cu atîtea înfăptuiri! Dimpotrivă, bițuiala, incertitudinea, îi izolează, îi așează undeva în vâr-

zului lumii, copleșiți de firescul dispreț al celor care muncesc și mai ales știu pentru ce muncesc. Al lumii noastre care doare ceva și defesă pustul celor care nu doresc nimic; pustul celor împovărați de mulțimea mediocri, de satisfacție ieftină și steampă.

Dialogul sumar cu cei zece maramureșeni, dialog pe care l-am scotit simbolic, extins la lumea în care trăim și muncim, la lumea pe care cu drag ne-am deprins s-o numim „a noastră”, explică limpede oricui vrea să vadă că cerința de făurire a unei noi societăți, a societății socialiste, a dat fiicăruia dintre noi un loc în lume, a dat actelor și gândurilor noastre un sens. S-a îndădăcînt conștiința solidarității sociale. O lume nouă nu se face cucerind de unul singur un pămînt al nimănui. Lumea nouă, socialistă, se plămădește prin efortul susținut al tuturor. Conștiința socialistă a unit întregul nostru popor ca pe o stîncă; el este însuși alături de aceleasi aspirații, de aceleasi idealuri, al căror purtător de frunte este partidul comunistilor, o comunitate în care selea de desăvîrșire a colectivității și a fiecărui individ în parte caracterizează existența

In pag. a 3-a:
**Ultima întrebare
pe 1966,
primul răspuns
pe 1967**

Pregătiri pentru
**Începerea lucrărilor
la principalele construcții
la hidrocentrala de pe Lotru**

PITEȘTI (Agerpres). — La hidrocentrala de pe Lotru se pregătesc noi fronturi de lucru necesare începerii lucrărilor la principalele construcții ale celui mai mare obiectiv hidroenergetic de pe riurile noastre interioare. La barajul „Vidra”, lucrările au început prin excavarea unei galerii, prin care apele riului Lotru vor fi deviate din zona albiei unde se va funda viitorul baraj. În centrula subterană de la Ciungnet se execută principalul tunel de acces, care va permite introducerea directă a echipamentelor electromecanice cu ajutorul mijloacelor obișnuite de transport.

Pe galeria de fugă, brigada cunoscutului miner Tudor Moraru a excavat pînă acum peste 320 metri liniari. I

In pag. a 2-a:
Articole semnate de:
• DUMITRU MIRCEA
• HARALAMB ZINCĂ
• OCTAV PANCU-IAȘI

Poezii de:
• MIHAI BENIUC
• NICOLAE ȚĂTOMIR

Asfaltul intră în Sărmaș

Da, n-am fost de mult la Sărmaș, îmi ziceam și nici acum nu mergeam dacă nu i se adăsea lui frate-meu cel mare, mic și înalt copil — o fată. Ba, se mai mutase și în casa nouă, așa că invitația plină de rugămintă avea argumente serioase, dacă mă gândesc și la îndemnul grav al fratelui mai mare, de mulți ani sărmașan și el: „mai vină și tu, că noi te călăim destul”.

Reproșul meu întea însă mai departe, dincolo de frații mei și-mi stătea în suflet o vultură. Cite așezări n-ai văzut de atunci — la noi și în țări străine —, orase mari și vestite, unele atât de vestite că de mii de ani lumea vorbește despre ele și nu mai termină, cite așezări n-ai văzut de atunci, adică de pe vremea când în imaginea Sărmașului ca o cetate de basm, înșel de joia ca un eveniment cu totul excepțional ar călătoria spre el, cale de zece kilometri, o incursiune aventuroasă de proporții mitologice! Ai uitat, drumuri noi, altele și mereu altele, și s-au întins în față și te mai așteaptă, dar începutul căută-l acolo, de acasă la Sărmaș, de acasă până la cea mai vestită așezare a lumii tale de atunci!

Dumitru Mircea

lupta sărmașenilor cu noroiul. Au cunoscut oamenii mai multe clădiri cu stâlpi, pentru care locu-cul de frunte îl deține de câțiva ani locu, foarte populat (a dat câteva seri de absolviri), un cinematograful în plin centru, un spital, cartiere tinere adăscute ca din pământ pe locuri unde nimeni nu s-a gândit vreodată că se va construi, cu case de ale țărnilor adunați într-o cooperativă care merge bine. Să mai vorbim de televizoare și de nu știu ce lucruri de-astea atât de obișnuite... Ca și cum i-am spus vecinului că-l ești vecin și că, și deasupra ogrăzii tale, cerul tot albastru e!

Nu, nu! La altceva mă opri-seam și gândul. Adică, mă îngrozesc când trebuie să merg la frate-meu cel mare. Din șoseaua pietruită, până la el, să tot fie trei-patru sute de metri. Părăseam trotuarul — și acesta numai de câțiva ani construit — cu sentimentul că mă scund, deși urcam pe lângă farmacie. Ce noroi aveam de înfruntat!... Ca să nu mai amintesc de celelalte străzi, toate plecând din șosea în sus și, — din piață — până la gară. Surpriza: de-a lungul ulițelor acelea, dintotdeauna mociroase — trotuarele! Trotuare nou-nouțe! Mai mult, am auzit că se preconizează pietruirea școlilor (abia acum pot fi numite străzi). Sărmașul devine, în sfârșit, oraș.

Mi s-a adăugat la surpriza mea încă una. Din ogrădă de la frate meu cel mic privind (și înspre ulița lui urcă trotuarul), deci din cartierul nou al cooperativelor ridicat pe fața dinspre Balda, am văzut lucruri umede, în soarele de toamnă, panglica argintie a șoselei asfaltate. Vine dinspre Luduș și urcă înspre Bistrița, sint informat. Deci, ca mine, va tăia și satul meu după ce se va încrușița la Sărmașel-Gară cu cel ce vine pe șoseaua națională dinspre Apahida și merge la Reghin. Am privit

mult și cu mare satisfacție lucrarea argintie; vedeam împlinindu-se una dintre dorințele vechi ale cimpenilor noștri — să aibă legătură ușoară cu centrul dinspre cele patru puncte cardinale și să scape de noroiul lor devenit proverbial! Cine cunoaște locurile prețioase adevărat realizate această țară, cine nu le cunoaște, să-mi lerte repetarea unei fraze scrise mai sus: nicăieri n-am întâlnit ceva asemănător cu noroiul de pe la noi! Dar lată că-i venim de hac. Întindem asfalt — specialiștii denumesc operația **bituminzare**, ceea ce nu mă deranjează — peste drumurile Cimpiei. E ca și cum i-am coase pe străle cu fire de argint!

Știu că fiecare om își iubeste locurile de baștină, simte, cum se apropie de ele, ceva cald la inimă, și uite-așa, din om în om și din loc de baștină în altul se încheagă dragostea de țară. Și vede ici, vede colo — pe locul bunicii și străbunicilor, al lui și al celor de lângă el, cum în fiecare an răsar ceva nou de sub mîna gospodărească a celor rămași pe vatră și din munca turoara, chiar o șosea oarecare asfaltându-se — vede, zic, cum se schimbă țara în bine, cum dispar urmele înopriente, pe rînd, și-i bine că dispar.

Amintirea locurilor dragi, cu imaginea lor veche, rămîne doar ca element de comparație. Ca să știm preții după merit unde am ajuns. Ca să știm și mai bine unde trebuie să ajungem.

Ce era Sărmașul înainte, dacă stai să te gîndești? Scri-am cu alt priel, mai acucincini ani, că nu cred să fi fost în Sărmaș mai mult de trei case cu etaj. Incolo, un sat ceva mai răsunat, declarat „reședință de plasa” din necesitate administrativă și înzestrat cu notariat și farmacie. Dar era localitate cu țig săpăt-minal, grozav și astăzi, unde vin și veneau oamenii din depărtare să vîndă și să cumpe-re produsele unei împrejurimi fertile, prin excelență agricolă. Nu era nici Sărmașul scutit de ponoasele fiecărui sat din această parte a țării. Vara, bătut de secetă, dar șase luni pe an înecat în noroi. Și ce noroi! Nicăieri n-am întâlnit ceva asemănător cu noroiul de la noi, oricît mi-a fost dat să umblu prin lume!...

Da, aici voiam să ajung, la

E parcă neaua...

Mihal Beniuc

E parcă neaua iernilor trecute
Din anii strecuți ca niște ciute
Către tărîmul amintirii-n care
Pe vreun mormînt s-aprînde o luminare.

E neaua, ca-n trecut, pe-aceleși drumuri,
Pe-aceleși case cu aceleși fumuri,
Pe capete cu-aceleși pălării,
Pe locuri cu uscate bălării.

Și totuși vestejitele frunzișuri
Și-atîtea noi și noi acoperișuri
Atîtea cășuri de la noi uzine
Și tineri ochi cu scîpărări senine

Acuma vă sărută-nția oară,
Fulgii albi, curată haină peste țară.
Cad fulgii lini și-acopăr șesul,
Și crește-ncet pe sub zăpadă griul.

Vis cutezător

Nicolae Țatomir

Nu-i stavilă s-apreacă un zbor, nici umbră nu-i
Să adumbrească omul și frumuseța lui.

Din certitudini crește un vis cutezător:
Cu drumuri-șade bine acestui călător.

Se-ntruchipează visul în faptă. Și pe plai
Răsar tot mai frumoase, mai minire guri de rai.

În flori s-aude șoapla acelor ce-au deschis
Și drumul larg, și zarea, și-nocitură vis.

Mai înțerească-i vrea și grîu-i tot mai bun
Cînsind cum se cuvîne acest pămînt străbun.

Nu-s numai ani. Măsură nu-i timpu-obișnuit.
Sînt tot atîtea zboruri înalte spre zenit.

TELEVIZIUNEA, LA A 10-a ANIVERSARE

În această noapte a Anului Nou se împlinesc zece ani de cînd pe micul ecran a fost transmis primul program al televiziunii românești. Emoție mare și pentru puținii telespectatori, dar mai cu seamă pentru cei aflați în studioul improvizat, de unde se transmitea un film dedicat anului ce-si anunța sosirea. O echipă de specialiști alcătuită din tineri, abia ieșiți de pe băncile facultății, supraveghea cu înfrigurare desfășurarea programului de două ceasuri, cu care-și făcea debutul televiziunea noastră, pe atunci experimentală. În această adevărată lebră se aflau cadre tinere care de-a lungul deceniului care a trecut s-au maturizat, au crescut în lupta cu greutățile începutului, cu lipsa de experiență.

Încadrată în acțiunea de largi proporții de ridicare continuă a nivelului cultural al maselor, care se desfășoară în țara noastră, televiziunea s-a dezvoltat an de an. Ca urmare a înzestrării materiale, rod al grîii partidului și statului nostru pentru dezvoltarea culturii, programele de televiziune au crescut din punct de vedere cantitativ și calitativ. Astfel, dacă în primul an de funcționare au fost transmise doar 571 ore de program, condițiile tehnice con-

tinuu modernizate cu permisca, în anul 1966, numărul orelor de program s-a fie aproape de patru ori mai mare. Extinderea stațiilor de retransmisie a făcut ca, în prezent, emisiunile să poată fi recepționate pe cea mai mare parte a teritoriului țării, devenind un oaspețe drag în sute și sute de mii de cămine.

Pușinii telespectatori ai primelor emisiuni își amintesc desigur de programele de început realizate sub semnul experiențelor nu totdeauna încununate de succes. Astăzi, colectivul televiziunii format din cadre care au crescut odată cu instituția, îmbogățit cu noi tineri talenți, realizează o gamă foarte variată de emisiuni, jurnale de actualități politice, economice, culturale, filme documentare, emisiuni de știință, emisiuni de dezbateri pe cele mai diferite teme ale contemporaneității și altele, constituie forme din cele mai interesante de desfășurare a înzestrării telespectatorilor aspecte multilaterale ale politicii partidului și statului nostru. Literatura, teatrul, muzica găsesc în televiziunea noastră o scenă unică în felul ei, de la rampa căreia scriitorii și artiștii se pot adresa dintr-o dată unui public de milioane de oameni. Generațiile tinere, începînd cu preșcolarii și pînă

la cei ce pășesc în viața matură, găsesc pe ecranele televizoarelor emisiuni ce le sînt special destinate. În sfîrșit, o parte a programului este rezervată unor emisiuni distractive, sportului etc.

Programele de televiziune au depășit de mult cadrul strict bucuștean; astăzi pot fi transmise emisiuni directe dintr-o serie de orașe, ridicînd la nivelul întregii țări activitatea culturală din centrele respective. Un aport deosebit a adus televiziunea la promovarea mișcării artistice de amatori. „Dialogul la distanță”, acțiune cu un ecou deosebit de puternic, și alte emisiuni dedicate artei amatoare, au adus o mare contribuție în acest sens.

Datorită creării de rețele tehnice internaționale, televiziunea noastră are posibilitatea de a prelua programe de la alte televiziuni. De asemenea, pe aceeași cale, o serie de televiziuni străine înfățișează programe realizate la noi. Un aport deosebit pe linia cunoașterii vieții și culturii din diferite țări se realizează prin intermediul schimbului de filme; televiziunea română practică asemenea schimburi cu televiziunile din 40 de țări.

Unul din obiectivele importante stabilite de cel de-al IX-lea Congres în domeniul ideologic se referă la dezvoltarea vitoare a televiziunii. Cei ce trec astăzi pe Calea Dorobanților din București au prilejul să vadă înălțîndu-se clădirea masivă a noului centru de televiziune. Primele studouri, înzestrate cu aparatură modernă, vor fi date în folosință în a doua jumătate a anului 1967. Corespunzător noilor condiții create, televiziunea va realiza o gamă mai largă de emisiuni politice, educative școlare, artistice.

Cei zece ani de activitate, care s-au scurs, succesele obținute în acest timp, perspectivele care se deschid datorită noilor înzestrări tehnice, experiența câștigată de colectivul harnic și înzestrat, constituie chezașia că și în viitor televiziunea va străbate un drum mereu ascendent, îndeplîndu-și cu cinste, prin mijloacele ce-i sînt specifice, sarcinile de răspîndire a politicii partidului în mase, precum și de promovare a valorilor culturale, științei și artei noastre naționale și a celei universale.

CÎNTECUL AMINTIRILOR...

Haralamb Zîncă

Uneori, poartă mă poartă în mod firesc spre ulițele copilăriei. Amintirile au glasul ademenitor al sirenelor. Cîntecul lor mă îmbie, mă cheamă. Nici nu știu cînd, mă pomeneșc în fața unei case îmbătrînite de vremuri, a unei ferestre luminate de petecetele muiate în șinge ale muscatorilor, sau în fața unui copac ordăsenizat. Și eu, și copacul ne-am trecut. Iar cînd ne vedem, ne privim lung și ne spunem multe. Îi înțeleg graul frunzelor. Iar el, la rîndu-i, îmi desușește și-mi înțeleg glasul tăcerii.

Cîntecul amintirilor... Pe aici trecea cîndva o mahala. Căci pentru noi, puștii de prin Vitan, Capitala se termina la „Rond” sau la „Pompă” cum i se mai zicea. Aici venea să întoarcă după ce străbătea cu semeție tot centrul orașului, bătrînul și ostentivul tramvai 19. De aici, ni se deschidea nouă perspectiva vestitelor maidane ale Vitanului.

Cîntecul amintirilor... Ascultîndu-l, m-a cuprins dintr-o dată dorul să revăd „terenul” pe care — oho! — cu mulți ani în urmă... — jucasem un interminabil meci de fotbal. Voiam să dau ochi cu maidanul copilăriei și să-mi astimpăr aleaul chemîndu-mi în gînd prietenii de joacă. M-am lăsat în voia pașilor călăuzit de cîntecul sirenelor. Cînd m-am oprit, am văzut înălțîndu-se palatul descins parcă din basme, al Poliției Vitan. L-am asemuit de îndată cu un urias monument modern închinat copilăriei noastre deșchulte, misere, suferinde.

Emoționat, am dat ocol clădirii, i-am numărat cu o bucurie infantilă etajele.

M-am gîndit apoi la cel care a aruncat săgeata pentru a alege locul viitoare Poliției. Și nu știu de ce, mi-am spus că trebuie să fie unul dintre puștii aceia care, cît era zălucă de mare, se zbenzau pe maidan. Da, da, era printre noi unul căruia îi plăcea să se joace cu arcu și săgeata.

Ceva mai tîrziu, am intrat sfîșos în marea și frumoasa

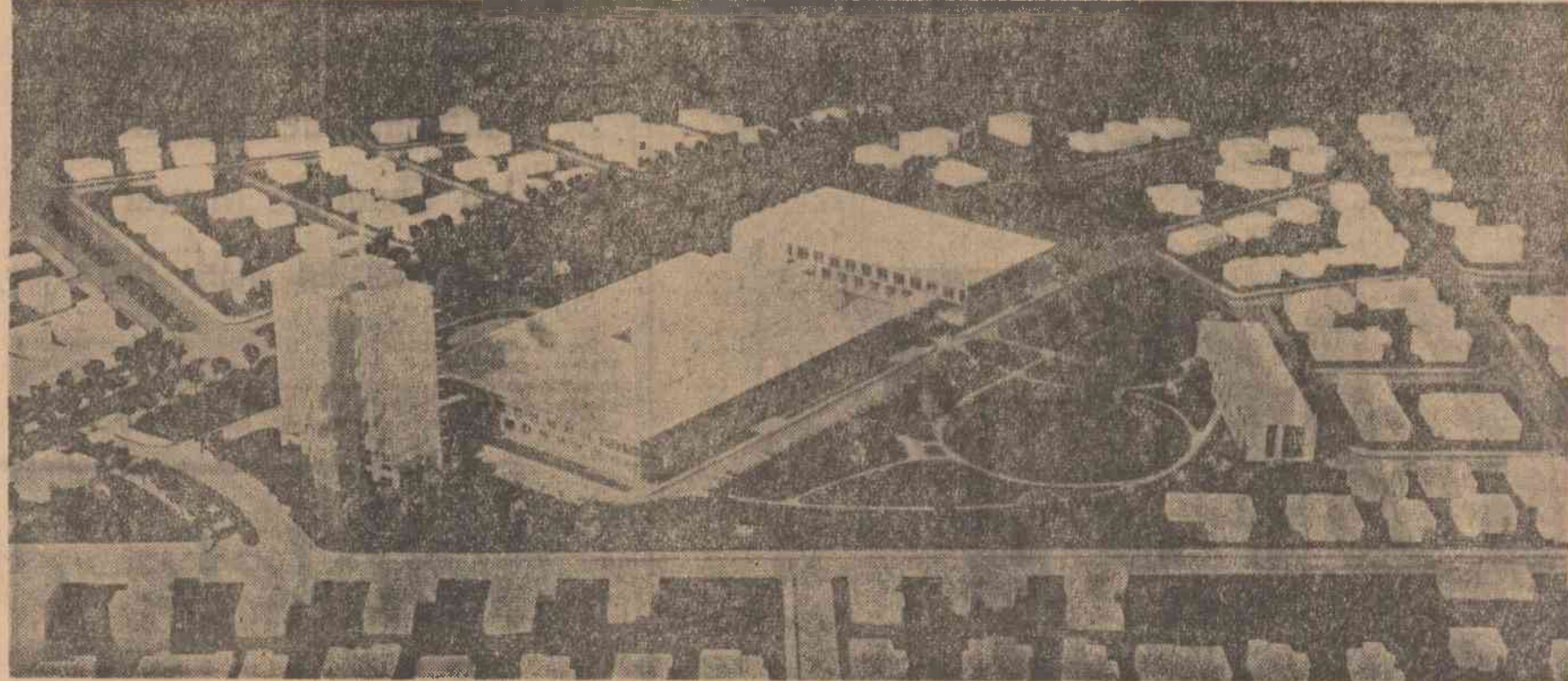
sală de așteptare a Poliției. La fel de sfîșos, m-am așezat într-un fotoliu. Nu mă mai săturam privind în jur; fiecare detaliu radia lumină, încredere; te invita să pretețirile igienă, sănătate, curățenia civilizată socialistă... M-am poment gîndindu-mă la arhitectul așezămîntului. Și nu știu de ce, mi-am spus că trebuie să fie unul dintre noi, cîndva stăpîniți maidanului. Da, da, era printre puștii unul căruia îi plăcea să adune pietre și să clădească tot felul de cetăți.

O mamă tînd de mină un băiețel de vreo zece ani s-a așezat lângă mine. Fără să vreau, am auzit vorbele ei liniștitoare: „Lasă, o să te vadă doctorul și o să-ți treacă”. I-am aruncat băiatului o căntură. Gițul îi era înfășurat. Și, dintr-o dată, mi-am amintit de Mihăiță, cel cu vocea de aur. Vara, după ce mîncam un colțuc de pine și o felie de pepene, ne adunam sub lumina felinarului și cîntam. Cel mai frumos cînta Mihăiță. Ne cînta sub felinar și sub cerul instelat toate artiile lui Joseph Schmitz și Jan Kepura, învătate ascultînd glasul ecranelor de la „Lucifer” și „Rea”. Viitorul lui Mihăiță, după judecata bătrînilor, era ca și asigurată. Ne mîndream cu el, așteptînd, de la o zi la alta, să fie descoperit. A murit de anghină, într-o iarnă. Cine să-i fi sărit în ajutor? Medicul săracilor? E drept, am auzit unul cu inimă bună și generoasă, dar și el a murit bolnav și în sărăcie.

Pe lîngă mine a trecut un bărbat în halat alb, fără în-doiială un doctor. Am tresărit; mersul său mi-a amintit de cineva. Da, da, era unul din echipa noastră de fotbal căruia îi plăcea să facă pe doctorul ori de cîte ori unul dintre noi era cotozotit. Cu siguranță, el e.

Și, mă rog frumos, de ce n-ar fi, dacă pînă și semnatărilor rîndurilor de față pe doctorul ori de cîte ori unul dintre noi era cotozotit. Cu siguranță, el e.

Și, mă rog frumos, de ce n-ar fi, dacă pînă și semnatărilor rîndurilor de față pe doctorul ori de cîte ori unul dintre noi era cotozotit. Cu siguranță, el e.

Macheta viitorului centru de televiziune care se construiește în prezent în Capitală

E rupție a unei neliniști interioare, actul de creație din oricare domeniu al activității umane pretinde, ca o compensație, o ambianță guvernată de o liniște deplină.

Cu cleva luni în urmă, la o expoziție de inovații deschisă în sala clubului uzinei „Republika”, un tînd inginer metalurgist, aflat acolo, ca și mine, în calitate de simplu vizitator, o redeschis o atare discuție, alegîndu-mă ca interlocutor. Există o tentajie, îmi spunea el, de a reduce liniștea ca factor esențial în procesul de materializare a creației, fie la sensul ei diurn, adică la lipsa zgomotelor, fie la cel care asimilează ideea de pace. Părîndu-mi-se probabil prea firesc, prea de la sine înțeles, încorporăm mai rar noțiunile generice de liniște și alte sunete. Astfel, admînd exponelele, inginerul mi-a vorbit despre o liniște sinonimă cu o concepție înaintată despre viață, despre o liniște intrînd într-un raport de armonie cu certitudinea că opera la care lucră este necesară și, în consecință, capabilă s-o înscrie într-un circuit public, și-ar fi de neierat să o duci pînă la capăt; în sfîrșit, despre o liniște derivînd din sentimentul că societatea îți pune la dispoziție condiții optime pentru a crea.

Rîndurile de față, concepute ca un sincer omagiu adus capacității de creație a doi muncitori, se vor, deopotrivă, o reflectare a adevărului, unanîm îmbrățișat, că ceea ce a generat existența într-o întreprindere o unui inovator la ficcare a cincilea muncitor, nu poate fi decît consecința firească a unor condiții materiale și morale stîmînd cîntărilor creatoare, rezultatul unei concepții superioare despre viață, a certitudinii că, prin opera ta, făcîndu-te și mai util unei societăți generoase, te înfăcărează gîndul

de a-ți dăruî întreaga putere de invenție, creația devenind-ți un scop suprem. Cu îngăduința inginerului Rădulescu, șeful cabinetului tehnic de la uzina „23 August”, aleg dintr-o uriașă cutie destinată păstrării operative o evidențe inovatorilor două fișe.

Prima: NICOLAE LUCAN, muncitor la secția „locomotive”, catego-

ria a VI-a de salarizare 32 de ani. Membru de partid. Decorat cu „Medalia muncii”. Căsătorit. Părinte al unui copil. Lucrează de 13 ani în meseria de lăcătuș montor, calificat prin școala profesională a uzinei.

Inovator. La 32 de ani, cîntul acesta poate vorbi despre o inovație, despre două, hai despre două. Întreb pe tovarășul Lucan: „Cîte inovații ai realizat?” Regret că nu-i pregătita că s-a mi satisfacă curiozitatea: „N-am carnetul la mine... și așa, pe dinafară, nu le fîn mine numărul.” Întreb fîșa. Ea este pregătita. Mă invită să notez. În 1961-16 în 62: 14. Un amai tîrziu: 5 („Da, numai 5, intervine Nicolae Lucan, scuzîndu-se, una dintre ele, o nouă tehnologie la capatul cutiei de unsoare, mi-a luat, zi de zi, zece luni!” În ’64: 16. În ’65: Anul acesta: 3... [Treî, dar e vorba de cele omologate. anul încã nu s-a sfîrșit!]) Trag o linie și adun: 54 de inovații!

ziii... Am tota de la mobilă nouă pînă la televizor, frigider, radio, aspirator, mașină de spălat rufe...”).

— Debutul ca inovator?

— Îmi amintesc todeauna cu bucurie de el. A fost o ne-reușită totală. Dar ea m-a ambianțat. M-am pus pe învățare. Așa s-a făcut că am... debutat cu o doua inovație: modificarea constructivă a accelerației motorului locomotivei de 120 hp.

În general amabil și prompt, tovarășul Lucan refuză să-mi răspundă la o singură întrebare, indiscreta și inevitabilă întrebare a fiecărui reporter cu privire la „proiecte”. Mai exact nu e un refuz, ci un ocol de la intenția directă a interogației.

— Nu-mi place să vorbesc decît despre ceea ce am făcut. Îmi păstrează pentru ceasurile de lucru și numai pentru ele gîndul la dorințele de viitor. Să nu mă înțelegeți greșit. N-am de ascuns nimic. Nu fac un se-

cret din nimic. Nu mă tem că și altora le-ar putea veni ideea mea, ba chiar mă bucur. A colabora, în limbaj tehnic, este adeseori tot una cu a crea. Ceea ce am izbutit pînă acum este în cea mai mare parte rezultatul unei colaborări. Dar a vorbi dinainte despre ceea ce află încă într-o stare crudă, și a vorbi cu toată siguranța că proiectul va fi o izbîndă, mie —

mi mă posibilitatea unei vieți demne, pasionante.

A doua fișă: HRISTACHE ANTONACHE, mostru la secția forje 43 de ani. Lucrează de 23 de ani în uzină, aici a intrat ucenic, apoi dintr-un sat din apropierea Tecuciului. („Eram 7 frați într-o familie de oameni săraci, dar nici unul nu ne-am pierdut; cel mai mic este în-

che nu este stînjinit de indiscreția mea privind proiectele sale de viitor.

— Într-un fel, pentru mine, viitorul a și început. Am pe „șantier” o modificare necesară s-o intervenă la niște piese de compresoare. Spun „necesară” pentru că însuși specialistul uzinei proiectante, după ce l-am informat despre ideea care mă frîmîntă, mi-a răspuns: „Îmi pare rău că nu ne-a venit nouă întii...”

— După cum văd, intervin, pe dumeavoastră nu vă neliniștește gîndul că, încă din fază de elaborare, aveți certitudinea unui succes...

— Poate că asta e prea mult spus... Dar n-oș putea lucra dacă n-oș fi sigur că-mi iese ceva bun. Fiecare vede treaba asta în felul lui. Respect și punctul de vedere al lui Lucan, respect și felul de a gîndi al altora. Nu ne potrivim și nici nu ne-am putea potrivi în lucruri atîte de înfime cum este un proces de creație; aici lucrăm 1000 de muncitori și tot atîtea... (cîntînd un cuvînt, mă grăbesc să-i sugerez eu: „monoditații”; nu-l refuz, dar modest, preferă „caractere”). Fiecare cu aportul personal de gîndire. Esențialul este că ne înțînim cu toții în chestiunile de principiu, în scopul urmării. Neliniștea mea este de altă natură. O simt în momentele cînd trebuie să aleg din zece de proiecte pe cel mai urgent — eu înțelegînd prin urgentă și utilitate și importantă. Dar e o neliniște care se petrece în mine și care, dincolo de mine, în toate și în toți cei care mă sprijină, se întîlneste cu o liniștea deplină. Mă refer la niște de mi-o dă faptul că, uneori, sute de oameni se adună și discută proiectele mele, gîndindu-mă să mă decid. Este, ca să adaug o nouă dată la cele care s-au mai discutat, liniștea ce fî-o dă interesul colectivului...

LINIȘTE...

Octav Păncu-lași

sau dacă vreți pentru felul meu de a fi — nu-i recomandabil.

— Și totuși, îl interrup, fără a avea o certitudine...

— Nu simt nevoia unei astfel de certitudini. Mă simt mai bine cînd lucrez, în mijlocul indoliențelor. Am atlele, multe alte certitudini.

— De pildă?

— De pildă, faptul că sint încurajat să lucrez. Am toată liniștea necesară lucrului. Un aspect al acestei liniști: condițiile puse la dispoziție prin cabinetul tehnic. Sesuții științifice, cursuri de calificare tehnică, o bibliotecă de peste 50 de mii de volume, abonamente la presa tehnică internațională. Alt aspect al acestei liniști: trăsesc în uzină într-un climat de întrecere, chemînd pe fiecare la o continuă autodepășire. În sfîrșit — mai bine zis: cu asta închei eu — liniștea cea mai omenească cea care îmi spune că, străduindu-mă să fiu cît mai de folos, strădania mea

giner, asistent la Politehnică, ceilalți maștri, muncitori calificați). Membru de partid. Căsătorit. Tatăl a două fetite. Și, firesc — fișa sa aflîndu-se printre celelalte din evidența cabinetului tehnic — inovator. Prima inovație în 1953. Ultima abia s-a născut. Între prima și ultima, un total de 113 inovații!

Cele mai importante: „modificarea constructivă a șantelilor pentru fundul de lingotă de 7 pînă la 11 toți” (aducînd economii anuale de circa 340.000 lei), „recererea de la forjarea liberă la forjarea maritată la vagoane”, „modificarea constructivă la colții de gradă”.

Asistînd la dialogul meu cu tovarășul Lucan, maestrul Antonache îmi răspunde cu umor la întrebarea relativă la deosebit de consistentul cîștig material pe care l-a prilejuit un număr atît de mare de inovații: „Dubla lista pe care v-a înșirat a Lucan... Că doar și numărul inovațiilor mele este dublu!”

Altă fire, Hristache Antona-

ULTIMA ÎNTREBARE PE 1966, PRIMUL RĂSPUNS PE 1967

Oare dintre atâtea cite s-au petrecut de-a lungul lui '66, ce fapte și ce gânduri vor fi împreună cu noi la sărbătorirea celui mai lungi nopți a anului?

Cea mai lungă noapte a anului — pentru că e noaptea sintezelor. Toatăm pentru toate acele împrejurări anterioare care au dat sens major acestei etape de viață străbătute. Raportat la viața țării, ultimul an a fost încărcat de fapte, de evenimente de o vătădă însemnată pentru destinele noastre, ale tuturor. 1966 a fost anul de debut al cincinalului. Linile directoare, cotezătoare, înțelepte ale dezvoltării noastre viitoare, trasate de Congresul al IX-lea al partidului — lată, încep să se înmănușeze în verticalele de milne.

Înălțatul de 1966 prin puntea aceluiași necontenit efort creator, 1967, va spori, prin acoperirea în aur a noi gânduri și fapte, realizarea programului ascendenței comune spre culmile vieții și civilizației socialiste.

Așa cum arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu, în cuvântarea sa la Plenara C.C. al P.C.R. din 21-23 decembrie, înregul nostru popor se va avânta cu noi forțe, cu noi energii în anul ce vine, pentru a obține succese tot mai mari în înlățirea edificului luminos al patriei.

Da, o cuprinzătoare, armonioasă viziune de arhitect, jalonați de certitudine, ne familiarizează cu viitorul. Iar perspectiva colectivă, de o covârșitoare importanță pentru destinele țării întregi, care prinde rezonanțe în destinele particulare ale tuturor membrilor societății noastre, dădă sens și certitudine fiecărei existențe. Nenumărate perspective individuale se contopesc astfel în imaginea de milne a țării; reconstituim ansamblul bisuinđu-te pe detaliu. De aceea, a fost firesc ca fiecare dintre interlocutorii care au luat cuvântul în cuprinsul anchelei de față — anchetă tradițională de revelon despre planuri, vise, proiecte pentru anul ce vine — să ne înfățișeze perspectiva și prin... retrospectivă.

Certitudinea continuității

— Într-adevăr, fie chiar și succintă, retrospectiva anului 1966 este în măsură să dea garanție de reușită perspectivei — ne spune tov. IOAN RĂTOI, vicepreședinte al

Băncii de Investiții. Pentru dezvoltarea economică multilaterală a țării, statul a făcut și în acest an uriașe investiții, care s-au concretizat prin îmbogățirea hărții industriale a patriei cu noi și importante obiective purtând data de naștere „1966”: Hidrocentrala de pe Argeș, laminorul de tablă groasă de la Combinatul siderurgic Galați, furnalul nr. 8 de 1 000 m.c. din cadrul Combinatului siderurgic Hunedoara, Combinatul de îngrășăminte azotoase Tirgu Mures, Combinatul de celuloză și hirtie de la Dej, secția de aparată electrică de înaltă tensiune de la uzina „Electroputere” din Craiova etc. De asemenea, în ramura industriei ușoare, 1966 a marcat punerea în funcțiune a noi capacități de producție industrială prin întreprinderea de lină integrată din Constanța, dezvoltarea capacităților de producție la întreprinderile „Ardeleana”-Satu Mare, și „Aurora”-București — ca să amintim doar câteva din elementele noi care au continuat, pe un plan ascendent, politica partidului de industrializare socialistă. Rezultatele, cu care încheiem primul an al cincinalului, arată cit de temeinic au fost studiate și cit de realist au fost fixate obiectivele de plan, dărufind în același timp anului 1967 certitudinea continuității.

— 1967 va avea o deosebită importanță între anii cincinalului...

— Într-adevăr, încă de pe acum știm că investițiile statului vor prinde să rodească prin punerea în funcțiune în 1967 a altor în-

semnate unități de producție industrială. În 1967, așa cum s-a subliniat la Plenara C.C. al P.C.R. din 21-23 decembrie, precum și în dezbaterile din Marea Adunare Națională, realizarea investițiilor este hotărâtoare pentru întregul cincinal. Îndeplinirea acestei sarcini implică răspunderi deosebite, pentru continua dezvoltare a statului nostru socialist modern.

Anul trecut, cu prilejul unei anchete similare, directorul tehnic al Combinatului siderurgic Galați exprima, ca dorință majoră pentru 1966, intrarea în funcțiune a unui principal obiectiv gălățean: laminorul de tablă groasă. Iată, anul s-a încheiat, și dorința i s-a împlinit în condiții optime.

— Dorința lui, ca și a noastră, a tuturor, se bizuia pe o suită de fapte care o făceau pe de-a-neregul realizabilă — răspunde sudorul ALEXANDRU VELICI, șef de echipă la întreprinderea de construcții și montaje siderurgice Galați. Între altele, este vorba de înalta valoare profesională și morală a celor care lucrează pe șantierele Combinatului siderurgic. Eu mi-am făcut učenicia de sudor la Hunedoara, și tot la furnalele ei mi-am dobândit calificarea. În sens larg, Hunedoara a fost o școală complexă a pregătirii profesionale și morale pentru nenumărați oameni, o cetate industrială modernă în care se făușe eroismul și hărnicia, inteligența și cutezanța — însușiri proprii muncii în socialism. La acest Combinat, ale cărui dimensiuni echivalează cu Hunedoara și Reșița la un loc, anul 1967 e marcat prin intrarea în producție a furnalului nr. 1 de 1700 metri cubi.

Ce înseamnă cutezanță?

Dacă pentru Combinatul siderurgic din Galați, 1967 va fi anul unei maxime incandescente creatoare — marcată de făcăriile primelor sarje de fontă elaborate în istoria uriașei unități industriale — la Bacău, și anume la hidrocentralele construite pe malurile Bistriței, anul ce vine debutează sub semnul... soarelui calm. Așa este, tovarășe inginer?

— E calmul firesc care însoțește un final de operă — răspunde inginerul AUREL ROȘU, directorul Grupului de șantier I.C.H. Bistrița — aval. Anul pe care îl încheiem a adus terminarea vastei acțiuni de amenajare hidroenergetică a Bistriței, ale cărei începuturi coincid cu epopeea Bicazului. După ce hidrocent-

trala de la Stejaru a început să emită fluxuri de energie pentru economia națională, constructorii au înălțat de-a lungul anilor până mai acum o lună, încă 12 hidrocentrale care valorifică integral potențialul energetic al apelor Bistriței. Această „cloșcă cu pui”, cum a fost supranumit uneori, în sens metaforic tezaurul de energie făurit, livrează anual sistemului energetic național peste 1 140 000 kilowatt-ore, adică tot atât cit producțea în 1938, toate uzinele electrice existente în țara noastră.

— Și acum, după ce soarta apelor Bistriței a luat cursul valorificării superioare, asemenea altor bogății naturale ale țării, care va fi,

mai departe, drumul autorilor acestei opere?

— Cel prevăzut în Directivele Congresului al IX-lea al partidului. Șlefuitu-și aici meseria, el au plecat pe marile șantiere hidroenergetice ale cincinalului, pentru a-și pune astfel în valoare experiența dobândită pe malurile Bistriței. Știi cum poate fi măsurată, statistic, această experiență? 16 milioane de metri cubi excavatii, trei milioane metri cubi de betoane turnați, 60 km de canale de aducțiune și de fugă construite din beton... O veritabilă imagine a cutezanței, care și-a trimis mandatarul la Porțile de Fier, pe Lotru, pe Argeș... Finalul de operă include, de fapt, germele altela, și mai măreață.

— Care este accepțiunea pe care o dați dumneavoastră cutezanței, tovarășe director?

— Din punctul nostru de vedere al celor care trasează pe planșetă liniile viitorului industrial, cutezanța înseamnă mai ales previziune — răspunde inginerul GEORGE COJOCARU, director tehnic al Institutului de proiectări pentru industria ușoară. A pro-

lecta este o veritabilă operă de creație cărăia trebuie să-l asigurăm penitență. Cum? Prevedând. Bunăoară, urmează să proiectăm o fabrică de încălziminte. Înțai, unitatea are o capacitate cărăia trebuie să-l fixăm dimensiunile precise. Dar cu știu că în cincinal fabrica pe care o proiectez își va dubla la un moment dat capacitatea. În concluzie, trebuie să mă gândesc la fabrica de mine, dar să o proiectez pe cea de azi în așa fel încit, funcțional și estetic, să corespundă atit prezentului cit și viitorului. Imaginați-vă această capacitate de a prevedea raportată la ansamblul Institutului nostru, unde se conturează niște linii ale creșterii nivelului de trai la scara țării. Vă dau numai două cifre pentru a compara: în 1965 proiectam unități industriale și utilaje în valoare de 600 milioane, în 1967 — de 2,2 miliarde. Aceste cifre oglesc marea grijă și atenție pe care partid și guvernul nostru le acordă dezvoltării industriei bunurilor de consum.

Coordonatele succesului

— ...Și unde este creație, creație autentică se află neapărat și talent — completează din unghiu său de vedere, pictorul MARIUS BUNESCU.

artist al poporului, întărind cu autoritatea unei creații artistice aproape nomagene în intervenția mairului țesător. — Așadar, talentul nu este apanajul oamenilor de artă? — Întreaga realitate pe care o trăim infirmă o atare teorie. Cum s-ar fi înfăptuit atitea în țara noastră într-un atit de scurt răstimp istoric, dacă societatea socialistă n-ar pune în valoare talentele membrilor ei? După părerea mea, talentul are un perimebru nespun de larg de manifestare. Important nu e manta în ce domeniu se desfășoară, ci dacă el există realmente pe firmamentul tău lăuntric. Pentru că dacă e într-adevăr așa, atunci va erupe neapărat, într-o zi și te va prinde în suvoitul lui năvalnic. Și nu cunosc o epocă mai fericită pentru afirmarea multilaterală a chemării, a vocației, cu

aniversare, dindu-le înfăptuire la expoziția anilor 90, adică exact la finele cincinalului. Dar pină atunci, tinerii să-și dezvăluie perla care le licărește în suflet... Perla soților LUCIA și LIVIU BLAGA, cercetători la secția din Cluj a Institutului de fizică atomică: sint coautorii la elaborarea, pentru prima dată în lume, a unei metode de mare importanță pentru viitorul dezvoltării industriei de extracție a țifeiului. — Am traversat o îndelungată și aridă perioadă de muncă de laborator, declară Lucia Blaga, cu experiențe repetate de nenumărate ori pină la a atinge rezultatul favorabil. — Și cum a apărut această floare rară? — Cred că prin tensiunea interesului care ne-a captat pentru soluționarea acestei teme — intervine sotul. Ceea ce ne bucură îndeosebi este faptul că lucrarea colectivului din care am făcut parte răspunde

— Da, aștept al cincilea copil. Tradiționalul „La mulți ani!” va fi de fapt pentru noi urarea pentru o nouă viață pe care o dărufim marlii familii socialiste — în care personalitatea mamei e înalt pretutată. O dovadă în plus, o constituie măsurile luate pentru sprijinirea familiilor cu mulți copii — viitorul fiecărei

familii devenind o chestiune de stat. — Și e firesc să fie astfel — completează această idela TANAI BELLA, artistă a Teatrului de stat din Tg. Mures — pentru că a fi mamă mi se pare cel mai sincer act de creație. Ferenc și Katrina, cel doi copii ai mei, sint realizarea mea cea mai reușită pe „scena vieții”.

Pe meridianele lumii

Altă fațetă a patriotismului socialist: mândria de a fi apreciați pe meridianele lumii — ca rezultat al unui continuu progres economic, industrial și tehnic al României.

— Faptul se ilustrează — ne spune tov. TITUS CRISTUREANU, vicepreședinte al Camerei de Comerț și de participarea din ce în ce mai frecventă și mai bogată a țării noastre — participare de trei ori mai mare în acest an față de 1959 — la tirgurile de mostre și expoziții internaționale. În mod deosebit s-a lărgit participarea noastră la tirgurile tehnice, specializate — ceea ce reflectă gradul sporit pe care-l ocupă în exporturile noastre mărfurile industriale, într-o gamă din ce în ce mai bogată de mașini și utilaje. În 1966, România a participat pentru prima oară la Salonul de mașini agricole de la Paris — expunând tractoare și mașini agricole, la Salonul de automobile de la Geneva — prezentând autocamioanele românești „Carpati” și „Bucegi”, precum și la Tirgul de mașini și utilaje de la Hanovra — unde a fost amenajat și un șantier petrolifer, dotat în întregime cu utilaje și instalații românești. Trebuie remarcată Expoziția eco-

nomică a Republicii Socialiste România la Moscova care, în acest an, a constituit cea mai amplă manifestare de acest gen organizată de țara noastră peste hotare și una din cele mai cuprinzătoare prezentații de produse industriale românești de export. Peste tot, mărfurile românești au suscitât interes și aprecieri, atitea din partea marelui public, cit și a cercurilor comerciale, a specialiștilor și a unor personalități reprezentative ale vieții politice din respectivele țări. Desigur că, cu ocazia acestor participări, s-au încheiat și tranzacții comerciale. — Perspectivele anului viitor?

— În lumina recentelor documente de partid, în domeniul comerțului exterior se pun sarcini deosebit de mari, care decurg din însăși dezvoltarea economiei noastre — de neconcepțibile fără o lărgire continuă a schimburilor economice, a colaborării și cooperării în producție pe plan internațional. Numal în primul trimestru, întreprinderile de stat pentru comerț exterior vor realiza mărfurile românești la manifestările internaționale de la Paris, Gand, Frankfurt pe Main, Tripoli, Lipsca, Utrecht, Londra, München și Verona.

Premiere artistice și industriale

— România a fost puternic reprezentată în anul acesta și pe scenele lumii...

— Într-adevăr — ne declară artista poporului ARTA FLORESCU — talentul nostru popor — și-a trimis mesagerii artistici pe toate meridianele. Eu însămi am avut un pragon foarte încercat: în Anglia am îmbrăcat pentru rașdia liederului contemporan din toată lumea, în Franța am jucat „Aida”, la Weimar am ținut cursuri la seminarul de muzică internațională, la Moscova și Toulouse am făcut parte din jurile concursurilor internaționale — concursuri soldate cu premii pentru cinstăreții români. În țară am făcut un film pentru televiziune cu arti de operă de diferite stiluri, am înregistrat integral opera „Palate”, un disc de muzică contemporană franceză, am prezentat în primă ediție oratorul lui Gh. Dumitrescu „Din lumea cu dor”.

— S-ar părea că nici 1967 nu va fi pentru dv. mai puțin bogat în evenimente artistice.

— Din contra! Repet, „Tosca” pe care o joc în limba franceză și în distribuție franceză în luna februarie la Paris, cind voi face și înregistrări de muzică contemporană românească și franceză, voi interpreta „Aida” la Toulouse, voi canta într-un concert simfonic la Paris sub bagheta lui Andre Jolivet, voi da o suită de concerte în America de Sud, voi face un turneu de operă în jurul concursurilor internaționale de la Rio de Janeiro

și de la București. Într-adevăr, concursul și Festivalul internațional „George Enescu” este un eveniment artistic care și-a câștigat mare prestigiu și peste hotare și așa dori din tot sufletul ca și în noua lui ediție din 1967, să cunoască satisfacția succesului și a consacării și — una din elevele mele care debutează în arta vocală.

— Și dumneavoastră „debutați” în 1967?

— Nici vorbă! Anul viitor avem „premieră” — 1966 reprezintă de fapt „generală” — răspunde ZAHARIA DOBANTU, secretarul organizației de partid al unei unități industriale, încă neînserisă pe harta economiei naționale: Fabrica de elemente automatizate. Sistem deocamdată citeva sute de oameni, — în final vom fi citeva mii. — dar nucleul pe care-l constituim în prezent va sti să-și însusească acele deprinderi de muncă — inedite, în raport cu producția inedite pe care o vom da țării: „buculele complexe de automatizare”, cum le numim noi. „Generală” noastră a prezentat un tablou complex: am produs și totodată am învățat automatizarea — această veritabilă cheie de boltă a industriei, în care munca fizică va fi subordonată celei intelectuale. Uzina noastră, al cărui șantier se înalță simultan cu urcuful profesional al oamenilor ei, mi se pare a fi prin ea însăși un prototip al viitorului industrial ce-l vom pregăti pentru altii.

Așadar, pentru ce vom toasta în apropiata noapte a sintezelor? Pentru schiele, pentru proiectele gândite și încheiate astăzi în viața țării și a fiecăruia dintre noi, care prefigurează evenimentele de mine.

LA MULTI ANI

Anchetă realizată de PIA RADULESCU și GRAZIELA VINTU cu concursul corespondenților noștri regionali

La hotarul dintre anul ce a trecut și anul ce vine, răspunsurile la ANCHETA NOASTRĂ ilustrează bucuria și mândria creației

Trepte de civilizație

La Pitești, noțiunea de civilizație poate fi transpusă de poală, într-o formulă pândind poate puțin buzăr: o floare pentru fiecare om.

— Bizară pentru cel care nu cunoaște efervescența în care s-au consumat orele libere ale fiecăruia piteștean — remarcă tov. VASILE CĂLINESCU, președintele statului popular al orașului. Mai puternic ca oricind, anul acesta a înflorit dorința colectivă de a plămădi frumosul prin noi și pentru noi, de a-l rășădi la fiecare pas, de a-l dărufi formă, culoare, parfum. Așa au răsărit primele flori în oraș și, după ele, au înflorit altele și altele, și, pe măsură ce o simplă inițiativă capătă valoare de mândrie cetățenească, anonimul faptelor capătă identitate: sistematizările pe verticală în cartierele

noi, Calea București și Pitești Sud, amenajarea de spații verzi pe o suprafață de 90 000 m.p. și crearea de 105 000 m.p. noi spații verzi în cartierele noi, plantări de pomi, amenajări de locuri de joacă pentru copii, reparări de străzi și trouare, curățiri în parcuri. Materialele — frumosul are echivalență bănească: 252 lei, reprezentând valoarea activității obștești a fiecărui piteștean.

— Iar moralmente aveți mulțumirea de a fi câștigat primul I pe țară în mult disputata întrecere dintre orase.

— Și trebuie să știm cum arăta cu ani în urmă acest tirgușor colbit, ca să poți aprecia pe deplin dezvoltarea lui pină la treapta de centru universitar și industrial de azi, cu și mai mari perspective de dezvoltare economică, înscrise în planul cincinal.

Dialog între generații

Uncheșii din Țara de Sus — de la Mitoc, Dragomirna, Lipoveni, Reușeni sau Mitocasi — și-au trimis fetele la școala la Crevedia, să învețe procesul tehnologic pentru noul Combinat avicol de la Suceava.

— Sintem, toate, fete crescute la sat — spune tinăra muncitoare OLGA DAVID, din comuna Mitocul Dragomirna, proaspătă absolventă a școlii de calificare — învățate de mici să îngrijim de păsări. Dar nici una dintre noi nu și-a închipuit că va crește 80 000 de pui, — cite 16 000 în fiecare serie — „apăsând pe butoane”, mai precis supravegînd procesul tehnologic, în întregime mecanizat și automatizat. Pe o suprafață relativă mică, de 18 000 m.p., vor fi crescuți anual 1 280 000 de pui, de a căror îngrijire se vor ocupa doar 19 muncitoare. Iar cele opt pavilioane moderne

ale noului Combinat avicol vor fi „înauurate” de prima serie de 256 000 pui, în prima săptămână din noul an...

— De-a lungul a 40 de ani de muncă, timpul mi-a fost prieten bun — mărturisește NICOLAE TOPOR, maistrul principal la fabrica „Teșătura” din Iași. În anii construcției socialiste, am putut să extrag maximum din valoarea lui: am realizat o mașină de țesut fără suveică, precum și diferite alte mecanisme pentru care sint posesorul a trei brevete de invenții. Și iată, timpul și generos cu mine: curînd voi țes la pensie, beneficiind de bunele condiții pe care le asigură colectivitatea socialistă celor cu o îndelungată activitate desfășurată în același loc de muncă. În ce fel evaluez eu timpul trăit pină acum? În ore de creație...

unei înalte cerințe sociale: aplicarea cuceririlor științei în producție. Într-adevăr, orizontul aplicării metodei noastre în industrie este vast și una din dorințele noastre — cele mai fierbinți este ca metoda noastră, ce deschide perspectiva unei mai bune dirijări a extracției, să intre cit mai repede în posesia oamenilor petrolului românesc.

Spectaculosul... anonim

Uneori creația este departe de a fi spectaculoasă. Fără urmări imediate, fără un final cu delimitări precise — ea există totuși. Există prin acea forță a migălei, care face ca, din piatra amoră, să fie scos și slefuit diamantul.

— Permițindu-ne o figură de stil, am putea spune că brigada dumneavoastră a slefuit munți de diamante... — ne adresăm tov. IOAN BERCIU, secretar al Comitetului rațional pentru cultură și artă Sighet.

— Răspunzându-vă cu o figură de stil, așa putea spune că brigada noastră științifică s-a născut din... neștiință. Am copilărit pe plaurile Maramureșului și am cunoscut viața butinarilor, urmași autentici ai dacilor, care păstrează și azi cu sfințenie portul lor de veacuri. Ca director al Casei de cultură din Sighet, mă depășam în fiecare duminică în mijlocul lor, făcînd expuneri, împărțîndu-le din cunoștințele mele despre știință, natură, artă. Odată, la o întâlnire cu sătenii din Oncești, aceștia mi-au pus o întrebare la care n-am știut să răspund, dar duminica următoare mă întorceam în sat împreună cu un grup de intelectuali — ingineri, medici, profesori, juriști. Așa s-a născut prima brigadă științifică din țară. Au trecut de atunci zece ani... Brigada noastră a străbătut în lung și-n lat raloulul Sighet, iar miile de răspunsuri au început să rodească în mîntea și sufletul oamenilor. Jubileul brigăzii noastre l-am sărbătorit în toamna aceasta tot la Oncești. Jubileu și... act de naștere pentru alte șapte brigăzi științifice, menite să răspundă dezvoltării și cerințelor actuale ale satelor din regiunea Maramures.

— Într-adevăr, cerintele de azi ale oamenilor care trăiesc în socialism revendică o operă de cultură din ce în ce mai complexă — e de părere Eroul Muncii Socialiste VASILE TUDOSE, președintele cooperativei agricole de producție Stoicenești, vicepreședinte al Unității naționale a cooperativei agricole de producție. Sint doar citiva ani de cind țărani din Stoicenești veneau la cămin și stăteau cu cusma-n cap, sprijinindu-se în biță și fundul țigării răsucite din hirtie de ziar — și iată că aceiași țărani din Stoicenești își au astăzi propriul lor ansamblu artistic, „Argeșul”, care a făcut recent și un turneu în străinătate. Sint aceiași oameni — și totuși alții, formați de o viață nouă și după prețelul noi. Anul 1966, pe care-l încheiam acum, ne-a adus 11 milioane venituri bănești, evaluînd ziua-muncă la 25 lei. Dar considerăm că nu-i deajuns — în 1967 ne-am propus să urcăm veniturile la 12 milioane, iar valoarea zilei-muncă la 32 de lei. Nu-i ușor, dar e perfect realizabil prin mărirea producției și printr-o organizare mai bună.

— Aște planuri pentru viitor la Stoicenești?

— Mi-e drag să vorbesc despre acest viitor — cel mai viu și cel mai gingas — copiii. Dar fiindcă unitatea noastră reunește un număr foarte mare de familii, am proiectat ca în anul care vine să construim o creșă și o grădiniță de copii cu o capacitate de 600 de locuri. Viitorul crește doar sub ochii noștri... Un viitor care pentru STELA MANEA, muncitoare la fabrica de mase plastice „Victoria” din Oradea, are identitate și virstă: Mișca — șapte ani, Daniel — cinci ani, Ioșif — trei ani și Florian — doi ani. — În 1967, viitorul se va ridica în familia dv. la puterea a... cincea.

VIMODR

O întâmplare cu haz din noaptea de Anul Nou

Ne povestesc: Tudor Mușatescu, Nicolae Tăutu, Mircea Crișan și Eugen Mirea

I-am căutat pe fiecare în parte în prag de An Nou cu intenția de a evoca o întâmplare cu haz petrecută la un revelion. Intrebarea adresată a condus la răspunsuri care sînt fie cît mai scurte, Asadar, conchiuziunea umorului, se impune din capul locului.

Un revelion în... vis

Maestrul TUDOR MUȘATESCU tocmai se pregătea să plece din București. L-am întors cu bagajele de la ușă și l-am pus în temă.

— O întâmplare scurtă?
— Vezi mame, umorul meu este cam lung, desigur, dar de-a lungul anilor dar mă supun condițiilor puse.

— În anul 1927 eram invitat la un maaaare revelion în casa unui prieten. Fiind bolnav mi-am făcut scoateala să stau în pat pînă la ora zece seara, apoi să-mi pun armura de ceremonie și să mă duc la datorie.

Cum în noaptea trecută, avusesem o insomnie cumplită, am luat câteva cafele somnifere. Drept care, am adormit și, foarte odihnit și bine dispus, m-am deșteptat exact la ora zece seara. M-am ras cu perdoză, mi-am pus fracul și, la ora 11 punct, am sunat la ușa prietenilor unde eram invitat. Am sunat, am sunat, am sunat, pînă cînd, în sfîrșit, mi-a deschis ușa o femeie de serviciu, somnoroasă și sleampătată, care m-a înștiințat că gazdele, culcîndu-se de la zece dimineață, cînd au plecat musafirii de la revelion, nu s-au deșteptat încă și au dat dispoziție să nu-i trezească nimeni și pentru nimic în lume.

Cred că s-a înțeles. Datorită somniferelor pe care le luasem în noaptea de insomnie, acestea și-au făcut efectul cu înfîziere, drept care mi-am petrecut revelionul în somn, deșteptîndu-mă în seara de 1 ianuarie. Asadar, nu se poate spune că revelionul meu din 1927 n-a fost un revelion ca în... vis.

I-am mulțumit maestrului Tudor Mușatescu și i-am urat călătorie plăcută, dorindu-i bineînțeles să nu i se repete istoria revelionului de acum patru decenii.

— Am rămas descumpănit și m-am îndreptat spre propria mea masă unde tocmai sosise friptura pe care o comandasem. Nu știam ce să fac. Dar tipul a venit la mine și mi-a furios.

La masă cu... Napoleon

— Nu ți-e rușine? Halal os-pățiri. N-o să pupi nici un bacșiu în seara asta.

— Ce înseamnă asta? Sîntem 13 invitați. Imediat să mă căduți pe cineva.

— Pe cine să poftesci, cînd disponibil era numai bucatărilor și acesta era de neînlocuit. Atunci am apelat ad-hoc la o statuetă a lui Napoleon, aflată în localul școlii unde sărbătoream noul an. Am așezat-o la masă și i-am pus un tacim în față. Eu am avut oarecîi să stau chiar lîngă Napoleon. Și vă mărturisesc că a fost cel mai simpatice moment, în timpul vreedății. Nu m-a deranjat cu nici o întrebare, nu m-a sârunit niciodată cînd temperatura banchetului se ridică, n-a vîrșat cafeaua pe mine, nu mi-a ars hainele cu scrumul țigării. Și a doua zi nu am fost obligat să-l duc la locuință.

S-a dus singur... Mai ales că la despărțire am constat că eram de fapt 15 cu Napoleon. Comandanții uitase să se numere pe el.

Cînd un papion încercă lucrurile

Pe artistul emerit MIRCEA CRIȘAN l-am căutat în tot orașul. Era plecat la multiplele repetiții pentru seara de Anul Nou. Pînă la urmă, am avut surpriza să-l găsesc acasă, în halat și papuci. A ascultat cu atenție întrebarea și mi-a răspuns pe loc.

— Faptule s-au petrecut la începutul carierei mele. Trebuia să particip în seara aceea, cu câteva cuplete, la un bar din București. Dar nu aveam frac. Atunci mi-am închiriat unul și ca să fiu cît mai șic mi-am îm-

prumutat și un papion negru. Într-o pauză a programului, mă îndreptam și eu spre masa unde aveam intenția să mă-nînc. Atunci s-a apropiat de mine un tip simandicos care mi-a spus plin de furie:

Prea mult tort strică

— Nu ți-e rușine? Halal os-pățiri. N-o să pupi nici un bacșiu în seara asta.

— Ce înseamnă asta? Sîntem 13 invitați. Imediat să mă căduți pe cineva.

— Pe cine să poftesci, cînd disponibil era numai bucatărilor și acesta era de neînlocuit. Atunci am apelat ad-hoc la o statuetă a lui Napoleon, aflată în localul școlii unde sărbătoream noul an. Am așezat-o la masă și i-am pus un tacim în față. Eu am avut oarecîi să stau chiar lîngă Napoleon. Și vă mărturisesc că a fost cel mai simpatice moment, în timpul vreedății. Nu m-a deranjat cu nici o întrebare, nu m-a sârunit niciodată cînd temperatura banchetului se ridică, n-a vîrșat cafeaua pe mine, nu mi-a ars hainele cu scrumul țigării. Și a doua zi nu am fost obligat să-l duc la locuință.

S-a dus singur... Mai ales că la despărțire am constat că eram de fapt 15 cu Napoleon. Comandanții uitase să se numere pe el.

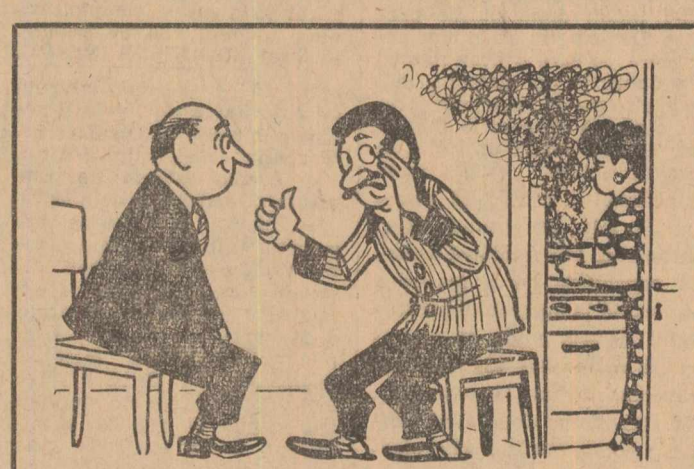
Cînd un papion încercă lucrurile

Pe artistul emerit MIRCEA CRIȘAN l-am căutat în tot orașul. Era plecat la multiplele repetiții pentru seara de Anul Nou. Pînă la urmă, am avut surpriza să-l găsesc acasă, în halat și papuci. A ascultat cu atenție întrebarea și mi-a răspuns pe loc.

— Faptule s-au petrecut la începutul carierei mele. Trebuia să particip în seara aceea, cu câteva cuplete, la un bar din București. Dar nu aveam frac. Atunci mi-am închiriat unul și ca să fiu cît mai șic mi-am îm-

Desen de MATTY ASLAN

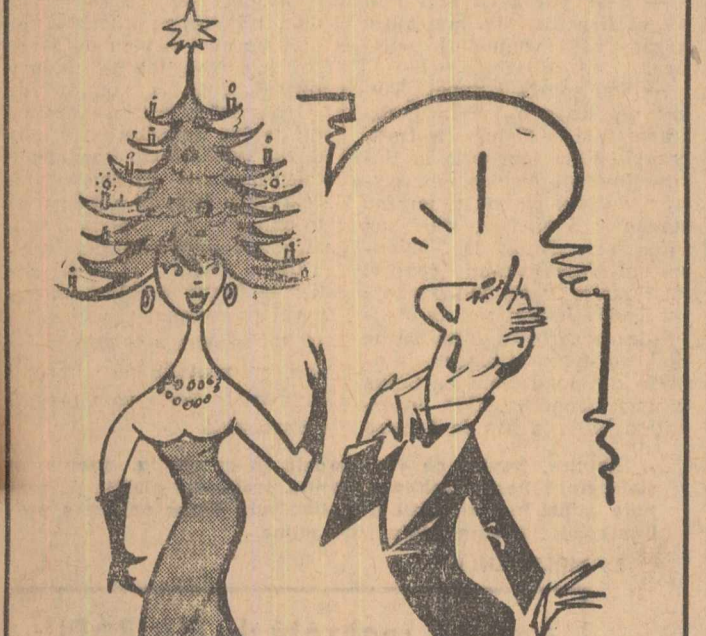
Desen de F. GHENĂDESCU

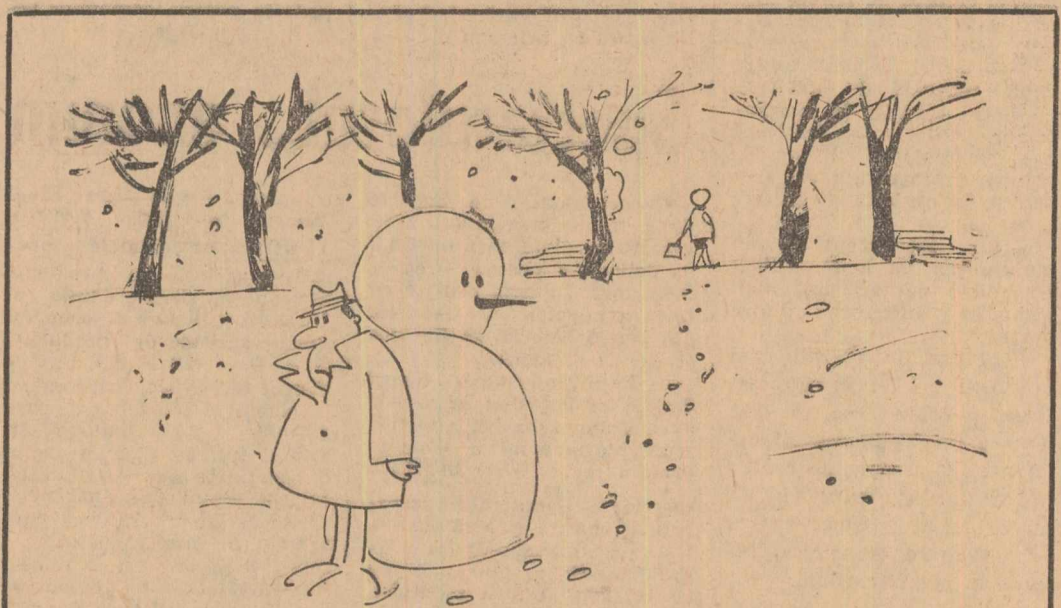
Desen de MATTY ASLAN

Desen de NELL COBAR

Desen de NEAGU RĂDULESCU

Desen de NELL COBAR

Desen de GH. CHIRIAC

Memento

SÎMBĂTĂ
31
DECEMBRIE
1966
Soarele răsare la 7 h 32'
Soarele apune la 16 h 45'
365

teatre

SÎMBĂTĂ 31 DECEMBRIE

Amorul doctor: O noapte furtunoasă. Teatrul de operă și balet (15.48.20), ora 19.30; Logodnăciul din lună; Teatrul de operă (14.80.11), ora 19.30; Regele moare; Teatrul Național „I. L. Caragiale”, sala Comediei (14.71.71), ora 19.30; Castiliana; Teatrul Național „I. L. Caragiale”, sala Studio (15.15.53), ora 19.30; O noapte furtunoasă; Teatrul „C. I. Nottara”, sala „Magheru” (15.93.02), ora 19.30 și ora 21.30; Absența unui violoncel; Teatrul „C. I. Nottara”, sala Studio, ora 20; Inteleptul din Helim; Teatrul expresiv de stat (21.36.71), ora 20; Tigrisul și Petre; Teatrul „Tănăscu”, sala din str. Academiei (15.97.37), ora 19; Iarmarocul pitulesc; Teatrul „Tănăscu”, sala din Calea Victoriei (15.04.18), ora 19; Spectacol prezentat de artiștii din R. S. Cehoslovacă; Cercul de stat (11.01.20), ora 19.30.

DUMINICĂ 1 IANUARIE

Lucia di Lammermoor: Teatrul de operă și balet (15.48.20), ora 19.30; Văduva veastă; Teatrul de operă și balet (14.80.11), ora 19.30; Euridice; ora 15.30; Copiii păntăului, ora 20; Teatrul Național „I. L. Caragiale”, sala Comediei (14.71.71); Castiliana; ora 15.30; Palma roșie; ora 20; Teatrul Național „I. L. Caragiale”, sala Studio (15.15.53); Capul de rățoi; Teatrul de Comedie (15.64.60), ora 20; Simile coincidențe; Teatrul Mic (14.70.81), ora 19.30; Hipnoză; Teatrul „C. I. Nottara”, sala „Magheru” (15.93.02), ora 19.30; Sonet pentru o păpușă; Teatrul „C. I. Nottara”, sala Studio, ora 20; Blazonul; Teatrul expresiv de stat (21.36.71), ora 20; Revelia dragostei; Teatrul „C. Tănăscu”, sala Savoy (15.56.78), ora 20; Colțul muzic hall; Teatrul „C. Tănăscu”, sala din Calea Victoriei (15.04.18), ora 20; Spectacol prezentat de artiștii din R. S. Cehoslovacă; Cercul de stat (11.01.20), ora 15 și ora 19.30.

LUNI 2 IANUARIE 1967

Golgota; Patria (11.06.25), ora 10.12.15, 14.30, 16.45, 49 — 21.15; Victoria (16.28.79), ora 9 — 11.15 — 13.30 — 15.45 — 18.15 — 20.30; Feroviar (16.22.73), ora 9 — 11.15 — 13.30 — 15.45 — 18.15 — 20.30; Fianțarea (22.07.40), ora 11.45 — 14.30 — 17.30 — 20.30; Neveste periculoase; Republica (11.03.72), ora 9.30 — 11.45 — 14.15 — 16.45 — 19 — 21.15; București (15.61.54), ora 8.45 — 11.15 — 13.45 — 16.15 — 18.45 — 21; Grivita (17.08.58), ora 9 — 11.15 — 13.30 — 15.45 — 18.15 — 20.30; Melodia (12.08.88), ora 9 — 11.15 — 13.30 — 15.45 — 18.15 — 20.30; Sanjuro; Luceafărul (15.87.67), ora 8.30 — 11.15 — 13.30 — 15.45 — 18.15 — 20.30; Festivalul (15.63.84), ora 8.30 — 11 — 13.30 — 15.45 — 18.15 — 20.30; Excelșior (18.10.88), ora 9.30 — 11.45 — 14.15 — 16.45 — 19 — 21.15; Modern (23.71.01), ora 9 — 11.15 — 13.45 — 16.15 — 18.45 — 21; Feroviar (16.22.73), ora 8.30 — 10.45 — 13 — 15.15 — 17.30 — 20; Excelșior (18.10.88), ora 9.45 — 12 — 14.15 — 16.30 — 18.45 — 21; Cumbite; Capitol (15.29.17), ora 9 — 11 — 13 — 15 — 17 — 19 — 21; Rădăcinile (17.08.58), ora 9 — 11 — 13.15 — 15.45 — 18.15 — 20.30; Melodia (12.08.88), ora 9 — 11.15 — 13.30 — 15.45 — 18.15 — 20.30; Arta (21.31.86), ora 9 — 11 — 13 — 15.30 — 18 — 20.30; Omul din Rio; Victoria (16.28.79), ora 8.45 — 11 — 13.30 — 16 — 18.30 — 21; Buzet (15.62.79), ora 10 — 12.45 — 15.15 — 18 — 20.45; Drumul Sării (31.20.11), ora 11 — 13.30 — 16 — 18 — 20.30; Miorita (14.27.14), ora 9 — 11.15 — 13.30 — 15.45 — 18 — 20.30; În genunchi (15.63.84), ora 8.30 — 10.45 — 13 — 15.15 — 17.30 — 20; Excelșior (18.10.88), ora 9.45 — 12 — 14.15 — 16.30 — 18.45 — 21; Cumbite; Capitol (15.29.17), ora 9 — 11 — 13 — 15 — 17 — 19 — 21; Rădăcinile (17.08.58), ora 9 — 11 — 13.15 — 15.45 — 18.15 — 20.30; Melodia (12.08.88), ora 9 — 11.15 — 13.30 — 15.45 — 18.15 — 20.30; Arta (21.31.86), ora 9 — 11 — 13 — 15.30 — 18 — 20.30; Omul din Rio; Victoria (16.28.79), ora 8.45 — 11 — 13.30 — 16 — 18.30 — 21; Buzet (15.62.79), ora 10 — 12.45 — 15.15 — 18 — 20.45; Drumul Sării (31.20.11), ora 11 — 13.30 — 16 — 18 — 20.30; Miorita (14.27.14), ora 9 — 11.15 — 13.30 — 15.45 — 18 — 20.30; În genunchi (15.63.84), ora 8.30 — 10.45 — 13 — 15.15 — 17.30 — 20; Excelșior (18.10.88), ora 9.45 — 12 — 14.15 — 16.30 — 18.45 — 21; Cumbite; Capitol (15.29.17), ora 9 — 11 — 13 — 15 — 17 — 19 — 21; Rădăcinile (17.08.58), ora 9 — 11 — 13.15 — 15.45 — 18.15 — 20.30; Melodia (12.08.88), ora 9 — 11.15 — 13.30 — 15.45 — 18.15 — 20.30; Arta (21.31.86), ora 9 — 11 — 13 — 15.30 — 18 — 20.30; Omul din Rio; Victoria (16.28.79), ora 8.45 — 11 — 13.30 — 16 — 18.30 — 21; Buzet (15.62.79), ora 10 — 12.45 — 15.15 — 18 — 20.45; Drumul Sării (31.20.11), ora 11 — 13.30 — 16 — 18 — 20.30; Miorita (14.27.14), ora 9 — 11.15 — 13.30 — 15.45 — 18 — 20.30; În genunchi (15.63.84), ora 8.30 — 10.45 — 13 — 15.15 — 17.30 — 20; Excelșior (18.10.88), ora 9.45 — 12 — 14.15 — 16.30 — 18.45 — 21; Cumbite; Capitol (15.29.17), ora 9 — 11 — 13 — 15 — 17 — 19 — 21; Rădăcinile (17.08.58), ora 9 — 11 — 13.15 — 15.45 — 18.15 — 20.30; Melodia (12.08.88), ora 9 — 11.15 — 13.30 — 15.45 — 18.15 — 20.30; Arta (21.31.86), ora 9 — 11 — 13 — 15.30 — 18 — 20.30; Omul din Rio; Victoria (16.28.79), ora 8.45 — 11 — 13.30 — 16 — 18.30 — 21; Buzet (15.62.79), ora 10 — 12.45 — 15.15 — 18 — 20.45; Drumul Sării (31.20.11), ora 11 — 13.30 — 16 — 18 — 20.30; Miorita (14.27.14), ora 9 — 11.15 — 13.30 — 15.45 — 18 — 20.30; În genunchi (15.63.84), ora 8.30 — 10.45 — 13 — 15.15 — 17.30 — 20; Excelșior (18.10.88), ora 9.45 — 12 — 14.15 — 16.30 — 18.45 — 21; Cumbite; Capitol (15.29.17), ora 9 — 11 — 13 — 15 — 17 — 19 — 21; Rădăcinile (17.08.58), ora 9 — 11 — 13.15 — 15.45 — 18.15 — 20.30; Melodia (12.08.88), ora 9 — 11.15 — 13.30 — 15.45 — 18.15 — 20.30; Arta (21.31.86), ora 9 — 11 — 13 — 15.30 — 18 — 20.30; Omul din Rio; Victoria (16.28.79), ora 8.45 — 11 — 13.30 — 16 — 18.30 — 21; Buzet (15.62.79), ora 10 — 12.45 — 15.15 — 18 — 20.45; Drumul Sării (31.20.11), ora 11 — 13.30 — 16 — 18 — 20.30; Miorita (14.27.14), ora 9 — 11.15 — 13.30 — 15.45 — 18 — 20.30; În genunchi (15.63.84), ora 8.30 — 10.45 — 13 — 15.15 — 17.30 — 20; Excelșior (18.10.88), ora 9.45 — 12 — 14.15 — 16.30 — 18.45 — 21; Cumbite; Capitol (15.29.17), ora 9 — 11 — 13 — 15 — 17 — 19 — 21; Rădăcinile (17.08.58), ora 9 — 11 — 13.15 — 15.45 — 18.15 — 20.30; Melodia (12.08.88), ora 9 — 11.15 — 13.30 — 15.45 — 18.15 — 20.30; Arta (21.31.86), ora 9 — 11 — 13 — 15.30 — 18 — 20.30; Omul din Rio; Victoria (16.28.79), ora 8.45 — 11 — 13.30 — 16 — 18.30 — 21; Buzet (15.62.79), ora 10 — 12.45 — 15.15 — 18 — 20.45; Drumul Sării (31.20.11), ora 11 — 13.30 — 16 — 18 — 20.30; Miorita (14.27.14), ora 9 — 11.15 — 13.30 — 15.45 — 18 — 20.30; În genunchi (15.63.84), ora 8.30 — 10.45 — 13 — 15.15 — 17.30 — 20; Excelșior (18.10.88), ora 9.45 — 12 — 14.15 — 16.30 — 18.45 — 21; Cumbite; Capitol (15.29.17), ora 9 — 11 — 13 — 15 — 17 — 19 — 21; Rădăcinile (17.08.58), ora 9 — 11 — 13.15 — 15.45 — 18.15 — 20.30; Melodia (12.08.88), ora 9 — 11.15 — 13.30 — 15.45 — 18.15 — 20.30; Arta (21.31.86), ora 9 — 11 — 13 — 15.30 — 18 — 20.30; Omul din Rio; Victoria (16.28.79), ora 8.45 — 11 — 13.30 — 16 — 18.30 — 21; Buzet (15.62.79), ora 10 — 12.45 — 15.15 — 18 — 20.45; Drumul Sării (31.20.11), ora 11 — 13.30 — 16 — 18 — 20.30; Miorita (14.27.14), ora 9 — 11.15 — 13.30 — 15.45 — 18 — 20.30; În genunchi (15.63.84), ora 8.30 — 10.45 — 13 — 15.15 — 17.30 — 20; Excelșior (18.10.88), ora 9.45 — 12 — 14.15 — 16.30 — 18.45 — 21; Cumbite; Capitol (15.29.17), ora 9 — 11 — 13 — 15 — 17 — 19 — 21; Rădăcinile (17.08.58), ora 9 — 11 — 13.15 — 15.45 — 18.15 — 20.30; Melodia (12.08.88), ora 9 — 11.15 — 13.30 — 15.45 — 18.15 — 20.30; Arta (21.31.86), ora 9 — 11 — 13 — 15.30 — 18 — 20.30; Omul din Rio; Victoria (16.28.79), ora 8.45 — 11 — 13.30 — 16 — 18.30 — 21; Buzet (15.62.79), ora 10 — 12.45 — 15.15 — 18 — 20.45; Drumul Sării (31.20.11), ora 11 — 13.30 — 16 — 18 — 20.30; Miorita (14.27.14), ora 9 — 11.15 — 13.30 — 15.45 — 18 — 20.30; În genunchi (15.63.84), ora 8.30 — 10.45 — 13 — 15.15 — 17.30 — 20; Excelșior (18.10.88), ora 9.45 — 12 — 14.15 — 16.30 — 18.45 — 21; Cumbite; Capitol (15.29.17), ora 9 — 11 — 13 — 15 — 17 — 19 — 21; Rădăcinile (17.08.58), ora 9 — 11 — 13.15 — 15.45 — 18.15 — 20.30; Melodia (12.08.88), ora 9 — 11.15 — 13.30 — 15.45 — 18.15 — 20.30; Arta (21.31.86), ora 9 — 11 — 13 — 15.30 — 18 — 20.30; Omul din Rio; Victoria (16.28.79), ora 8.45 — 11 — 13.30 — 16 — 18.30 — 21; Buzet (15.62.79), ora 10 — 12.45 — 15.15 — 18 — 20.45; Drumul Sării (31.20.11), ora 11 — 13.30 — 16 — 18 — 20.30; Miorita (14.27.14), ora 9 — 11.15 — 13.30 — 15.45 — 18 — 20.30; În genunchi (15.63.84), ora 8.30 — 10.45 — 13 — 15.15 — 17.30 — 20; Excelșior (18.10.88), ora 9.45 — 12 — 14.15 — 16.30 — 18.45 — 21; Cumbite; Capitol (15.29.17), ora 9 — 11 — 13 — 15 — 17 — 19 — 21; Rădăcinile (17.08.58), ora 9 — 11 — 13.15 — 15.45 — 18.15 — 20.30; Melodia (12.08.88), ora 9 — 11.15 — 13.30 — 15.45 — 18.15 — 20.30; Arta (21.31.86), ora 9 — 11 — 13 — 15.30 — 18 — 20.30; Omul din Rio; Victoria (16.28.79), ora 8.45 — 11 — 13.30 — 16 — 18.30 — 21; Buzet (15.62.79), ora 10 — 12.45 — 15.15 — 18 — 20.45; Drumul Sării (31.20.11), ora 11 — 13.30 — 16 — 18 — 20.30; Miorita (14.27.14), ora 9 — 11.15 — 13.30 — 15.45 — 18 — 20.30; În genunchi (15.63.84), ora 8.30 — 10.45 — 13 — 15.15 — 17.30 — 20; Excelșior (18.10.88), ora 9.45 — 12 — 14.15 — 16.30 — 18.45 — 21; Cumbite; Capitol (15.29.17), ora 9 — 11 — 13 — 15 — 17 — 19 — 21; Rădăcinile (17.08.58), ora 9 — 11 — 13.15 — 15.45 — 18.15 — 20.30; Melodia (12.08.88), ora 9 — 11.15 — 13.30 — 15.45 — 18.15 — 20.30; Arta (21.31.86), ora 9 — 11 — 13 — 15.30 — 18 — 20.30; Omul din Rio; Victoria (16.28.79), ora 8.45 — 11 — 13.30 — 16 — 18.30 — 21; Buzet (15.62.79), ora 10 — 12.45 — 15.15 — 18 — 20.45; Drumul Sării (31.20.11), ora 11 — 13.30 — 16 — 18 — 20.30; Miorita (14.27.14), ora 9 — 11.15 — 13.30 — 15.45 — 18 — 20.30; În genunchi (15.63.84), ora 8.30 — 10.45 — 13 — 15.15 — 17.30 — 20; Excelșior (18.10.88), ora 9.45 — 12 — 14.15 — 16.30 — 18.45 — 21; Cumbite; Capitol (15.29.17), ora 9 — 11 — 13 — 15 — 17 — 19 — 21; Rădăcinile (17.08.58), ora 9 — 11 — 13.15 — 15.45 — 18.15 — 20.30; Melodia (12.08.88), ora 9 — 11.15 — 13.30 — 15.45 — 18.15 — 20.30; Arta (21.31.86), ora 9 — 11 — 13 — 15.30 — 18 — 20.30; Omul din Rio; Victoria (16.28.79), ora 8.45 — 11 — 13.30 — 16 — 18.30 — 21; Buzet (15.62.79), ora 10 — 12.45 — 15.15 — 18 — 20.45; Drumul Sării (31.20.11), ora 11 — 13.30 — 16 — 18 — 20.30; Miorita (14.27.14), ora 9 — 11.15 — 13.30 — 15.45 — 18 — 20.30; În genunchi (15.63.84), ora 8.30 — 10.45 — 13 — 15.15 — 17.30 — 20; Excelșior (18.10.88), ora 9.45 — 12 — 14.15 — 16.30 — 18.45 — 21; Cumbite; Capitol (15.29.17), ora 9 — 11 — 13 — 15 — 17 — 19 — 21; Rădăcinile (17.08.58), ora 9 — 11 — 13.15 — 15.45 — 18.15 — 20.30; Melodia (12.08.88), ora 9 — 11.15 — 13.30 — 15.45 — 18.15 — 20.30; Arta (21.31.86), ora 9 — 11 — 13 — 15.30 — 18 — 20.30; Omul din Rio; Victoria (16.28.79), ora 8.45 — 11 — 13.30 — 16 — 18.30 — 21; Buzet (15.62.79), ora 10 — 12.45 — 15.15 — 18 — 20.45; Drumul Sării (31.20.11), ora 11 — 13.30 — 16 — 18 — 20.30; Miorita (14.27.14), ora 9 — 11.15 — 13.30 — 15.45 — 18 — 20.30; În genunchi (15.63.84), ora 8.30 — 10.45 — 13 — 15.15 — 17.30 — 20; Excelșior (18.10.88), ora 9.45 — 12 — 14.15 — 16.30 — 18.45 — 21; Cumbite; Capitol (15.29.17), ora 9 — 11 — 13 — 15 — 17 — 19 — 21; Rădăcinile (17.08.58), ora 9 — 11 — 13.15 — 15.45 — 18.15 — 20.30; Melodia (12.08.88), ora 9 — 11.15 — 13.30 — 15.45 — 18.15 — 20.30; Arta (21.31.86), ora 9 — 11 — 13 — 15.30 — 18 — 20.30; Omul din Rio; Victoria (16.28.79), ora 8.45 — 11 — 13.30 — 16 — 18.30 — 21; Buzet (15.62.79), ora 10 — 12.45 — 15.15 — 18 — 20.45; Drumul Sării (31.20.11), ora 11 — 13.30 — 16 — 18 — 20.30; Miorita (14.27.14), ora 9 — 11.15 — 13.30 — 15.45 — 18 — 20.30; În genunchi (15.63.84), ora 8.30 — 10.45 — 13 — 15.15 — 17.30 — 20; Excelșior (18.10.88), ora 9.45 — 12 — 14.15 — 16.30 — 18.45 — 21; Cumbite; Capitol (15.29.17), ora 9 — 11 — 13 — 15 — 17 — 19 — 21; Rădăcinile (17.08.58), ora 9 — 11 — 13.15 — 15.45 — 18.15 — 20.30; Melodia (12.08.88), ora 9 — 11.15 — 13.30 — 15.45 — 18.15 — 20.30; Arta (21.31.86), ora 9 — 11 — 13 — 15.30 — 18 — 20.30; Omul din Rio; Victoria (16.28.79), ora 8.45 — 11 — 13.30 — 16 — 18.30 — 21; Buzet (15.62.79), ora 10 — 12.45 — 15.15 — 18 — 20.45; Drumul Sării (31.20.11), ora 11 — 13.30 — 16 — 18 — 20.30; Miorita (14.27.14), ora 9 — 11.15

Actualitatea internațională

EVENIMENTELE DIN VIETNAM

Grevă generală la Saigon

SAIGON 30 (Agerpres). — În capitala sud-vietnameză a început vineri dimineață o grevă generală de 12 ore, convocată de Confederația vietnameză a muncii, la care sînt afiliate 120 de organizații sindicale. Participanții la grevă, în număr de cîteva mii, provin din diferite întreprinderi industriale și comerciale saigoneze. De asemenea, participă muncitorii de la întreprinderea municipală de electricitate, precum și șoferii de la transportul comunale.

Acțiunea a fost declanșată în semn de solidaritate cu greva docherilor din portul Saigonului, grevă care a intrat în cea de a 5-a zi. Potrivit relațiilor agenților de presă, greva a provocat tulburări în activitatea industrială, în serviciile publice, precum și în distribuția curentului electric în capitală.

Efectivele trupelor intervenționiste continuă să crească

SAIGON 30 (Agerpres). — Un purtător de cuvînt american a anunțat că efectivele armatei americane din Vietnamul de sud ajung sîmbătă la 376.000 de oameni, ceea ce înseamnă că în cursul ultimei săptămîni aceasta a sporit cu 5.000 de oameni (Sporirea nu include și pe militarii americani morți și răniți care au trebuit să fie înlocuiți și nici trupele care au venit să ia locul celor care își îndeplinesc stagiul în Vietnamul de sud). Purtătorul de cuvînt a declarat, de asemenea, că efectivele „aliate” erau la aceeași dată de 64.000 de oameni, ceea ce înseamnă că în cursul săptămîni trecute ele au crescut cu 2.000 de oameni.

Gaze toxice împotriva populației

HANOI 30 (Agerpres). — Agenția de presă Eliberarea relatează că, în mai multe rînduri, agresorii americani au folosit în cursul acestei luni substanțe toxice împotriva populației pașnice din provincia sud-vietnameză Tay Ninh. Asupra mai multor sate, avioane americane au lansat la 16 decembrie canistre con-

ținînd gaze toxice. Numeroși țărani, aflați la munca câmpului, au fost intoxicați. O zi mai tîrziu, avioane americane au repetat „operațiunea de luptă”. Mai multe persoane au murit intoxicate. De asemenea, agresorii americani au folosit produse chimice și gaze toxice pentru a distruge recoltele din regiunea muntoasă Tan Boa.

După „beretele verzi”... „beretele negre”

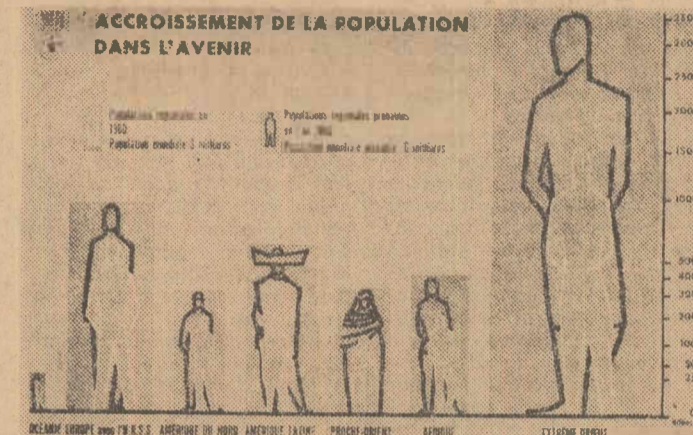
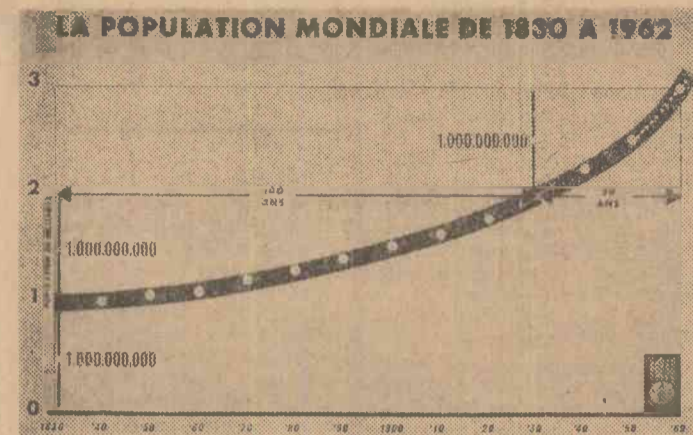
NEW YORK 30 (Agerpres). — Statele Unite pregătesc noi trupe „speciale”, așa-zise „berete negre”, care vor acționa alături de „beretele verzi”, trupe cu destinație specială în Vietnamul de sud. Flota militară americană își pregătește cadrele la baza militară din Colorado (California). „Beretele negre” sînt instruite pentru a săli să se descurce în junglă, pentru a duce lupta corp la corp și a săli să se ascundă de inamici. După ce amănunțit agențiile americane de presă, primele trupe de acest fel au și fost dislocate în Vietnamul de sud.

Agresorii înregistrează noi pierderi

SAIGON 30 (Agerpres). — Pierderile americane și ale aliaților lor în Vietnamul de sud au crescut sensibil în cursul săptămîni care s-a încheiat la 24 decembrie. Potrivit surselor americane din Saigon, 109 soldați americani și-au găsit moartea în cursul acestei săptămîni și alți 574 au fost răniți. Armata saigoneză și „aliații” au avut în cursul aceleiași săptămîni 208 morți, 29 răniți și 37 dispăruți.

Rezervele de aur ale S.U.A. au scăzut cu 49 milioane dolari într-o singură lună

WASHINGTON 30 (Agerpres). — Agenția federală de rezerve din Statele Unite a anunțat că în luna noiembrie rezervele de aur ale țării au scăzut cu 49 de milioane dolari. Suma totală a scurgerilor de aur, începînd de la 1 ianuarie 1966, se ridică la 544 milioane dolari. Agenția federală subliniază

Stă în puterea oamenilor!

Cele două grafice, elaborate de Organizația Națiunilor Unite pentru alimentație și agricultură (F.A.O.) înfățișează: cel din stînga dinamica creșterii populației pămîntului între anii 1830 și 1960, cel de-al doilea între anii 1960 și 2000. Din primul se vede că, în numai 30 de ani (1830—1960), creșterea demografică a fost tot atât de mare (1 miliard de persoane) cît fusese înainte, într-un veac (1830—1930).

Al doilea grafic, indică sporurile de populație pe regiuni în anul 2000 cînd vor atinge 6 miliarde de persoane; siluetele cu contur alb arată situația din 1960, cele cu contur negru numărul și de diferiți savanți arată că omenirea dispune astăzi de mijloace existente umane demnă și civilizată și că problema dezvoltării rezolvarea pe calea utilizării de către fiecare țară a resurselor industrializării, căci, așa cum au arătat la O.N.U. și reprezentanții echivalente. De aceea Adunarea Generală a Națiunilor Unite a decis crearea O.N.U.D.I. (Organizația Națiunilor Unite pentru dezvoltare și industrializare).

Sorta celor 6 miliarde de oameni ai anului 2000 se decide face să dispară pentru totdeauna de pe pămînt umbrele dominației

Sentința în procesul Lambrakis

ATENA 30 (Agerpres). — La Salonic s-a încheiat joi procesul intentat persoanelor implicate în asasinarea deputatului de stînga Lambrakis, la 22 mai 1963. Tribunalul a condamnat pe doi dintre acuzați — Spyros Kotzamanis și Emmanuel Emmanuel — la 11 ani și respectiv 8 ani și jumătate închisoare pentru omor. Sapte acuzați au fost condamnați la închisoare pe termene variînd între 3 și 15 luni pentru tulburarea ordinii publice. Toți ofițerii de jandarmerie care s-au aflat în rîndul acuzaților au fost achitați.

R.F.G.: Dispută pentru funcția de președinte al Uniunii creștin-democrate

BONN 30 (Agerpres). — O nouă problemă constituie în prezent subiectul unor virulente dispute în Uniunea creștin-democrată din R.F.G., și anume alegerea noului președinte al partidului. Acest post a fost deținut pînă în prezent de fostul cancelar Erhard, care și-a manifestat intenția de a se retrage, exprimînd totodată preferința de a fi succedat de Josef Hermann Dufhues, președintele federației creștin-democrate din landul Renania de nord-Westphalia. Dufhues a și anunțat că își va prezenta candidatura. Pe de altă parte, actualul cancelar Kiesinger vizează probabil și el aceeași funcție deși a declarat într-un interviu publicat vineri dimineața de ziarul „Frankfurter Rundschau” că nu a luat încă o hotărîre definitivă. „Candidatura mea pentru postul de președinte al partidului depinde de o serie întreagă de factori”, a spus el. Pînă în prezent funcția de președinte al U.C.D. și cea de cancelar erau cumulate de aceeași persoană după cum a fost cazul cu Adenauer și Erhard. Noul cancelar și-a exprimat însă părerea că președinția partidului nu ar mai trebui să fie asumată de un membru al guvernului.

O declarație a ministrului de externe al Turciei

ANKARA 30 (Agerpres). — Ministrul de externe turc, İhsan Caglayangil, răspunzînd unei interpelări, a declarat joi în Parlament că guvernul examinează cu seriozitate măsurile menite să prevină folosirea bazelor americane din Turcia pentru o intervenție în Orientul Mijlociu. Ministrul a precizat că Turcia promovază o politică de prietenie față de toate țările arabe.

Ziua națională a Sudanului

La 1 ianuarie, poporul sudanez sărbătorește a 11-a aniversare a proclamării independenței de stat a Sudanului. Apariția pe harta Africii a Republicii Sudan, una din cele mai mari țări ale acestui continent, a constituit un succes al luptei îndelungate dusă de poporul sudanez pentru lichidarea jugului colonial, o încununare a luptei popoarelor africane pentru libertate.

Îndelungata dominație colonială a lăsat urme adînci în economia țării. După proclamarea independenței de stat poporul sudanez și-a îndreptat eforturile spre înlăturarea situației grele moștenite de la

vechiul regim. Au fost luate de asemenea o serie de măsuri menite să contribuie la întărirea tinerei republici, care duce pe plan extern o politică pasnică de neutralitate.

Între Republica Socialistă România și Republica Sudan s-au stabilit relații de prietenie care se dezvoltă în spiritul egalității și al respectului reciproc, în folosul ambelor popoare.

Cu prilejul sărbătorii naționale a Sudanului, poporul român transmite poporului sudanez un salut călduros și îi urează succese pe calea progresului și păcii.

În cîteva rînduri

● **CONSILIUL ORGANIZAȚIEI STATELOR AMERICANE (O.S.A.)** a hotărît convocarea la 13 februarie a conferinței extraordinare interamericane la Buenos Aires. În cadrul acestei conferințe urmează să fie aprobate proiectele de reformă a Cartei O.S.A.

● **O „ISTORIE GENERALĂ A ARTELOR”** în opt volume, cea mai completă lucrare de acest gen apărută în Uniunea Sovietică, a fost editată recent la Moscova. Lucrarea a apărut într-un tiraj de 60.000 exemplare.

● **EXPORTURILE NORVEGIEI** în expresie valorică au fost în anul 1966 de 10,3 miliarde de coroane norvegiene, iar importul de 14,5 miliarde. Primul loc în exportul norvegian îl ocupă Anglia. Ea importă aceeași cantitate de mărfuri din Norvegia ca și America de nord. America de sud, Africa și Oceania luată la un loc.

● **JORDANIA A CERUT CONVOCAREA UNEI CONFERINTE ARABE LA NIVEL ÎNALT** consacrată problemei palestiniene. Propunerea este cuprinsă într-o notă adresată secretarului general al Ligii Arabe, Abdel Khalek Hassouna.

● **AVIONUL DE PASAGERI COLUMBIAN** cu 29 de persoane la bord, a fost găsit distrus într-o regiune de desert din sud-estul Columbiei. Cercetările făcute în împrejurimi nu au deistat nici un supraviețuitor. Potrivit unor declarații oficiale, avionul s-a prăbușit în apropiere de localitatea San Augustin din cauza timpului nefavorabil.

● **UN GRAV ACCIDENT** s-a produs pe sosea care unește două mari localități din Mexic — Celava și Salamanca — situate la 300 km depărtare de capitală. Două autocare, circulînd cu o viteză de peste 100 km/h, s-au angajat în depășirea unui turism și s-au ciocnit, avînd în rezultat moartea a 100 m de pasageri. Au fost înregistrate 23 de morți și 49 de răniți.

● **LA AEROPORTUL INTERNAȚIONAL DIN NEW YORK A FOST ARESTAT** joi un „om de afaceri” asupra căruia a fost găsită o cantitate de heroină în valoare de un milion de dolari. William Alfred Davies, care a efectuat numai anul acesta 5 călătorii în Statele Unite, a fost identificat ca unul dintre „curierii” unei mari bande de traficanți de stupefiante. Heroina a fost descoperită în fundul dublu al geamantanelor sale.

● **„CHELTUIELILE DE APĂRARE” EXTRAORDINARE ALE PORTUGALIEI** se ridică la 5,347 miliarde escudos, în bugetul pe 1967, cifră care depășește cu 30 la sută bugetul militar din 1966. Din Lis-

bona se precizează că noul buget militar atinge un nivel record, datorită cheltuielilor implicate de înfrîngerea forțelor militare suplimentare, destinate înăbușării luptei pentru independență din teritoriile africane ale Portugaliei.

● **CONTRABANDISTI NORD-AMERICANI CONSTRUIESC UN AEROPORT CLANDESTIN** în districtul brazilian Pedro Branca (statul Ceara), s-a aflat la Rio de Janeiro. Știrea a fost adusă la cunoștință autorităților de numeroase persoane care locuiesc în acest district.

● **PE LOCUL UNDE S-A AFLAT VECHEA CAPITALĂ BULGARĂ PRESLAV** (între anii 893-1118), a fost descoperită recent o mare biserică din secolele IX-X. Lungimea bisericii este de 30 metri, lățimea de 21 metri. Peretii au fost construiți din plăci calcareoase. Tot aici au fost găsite numeroase monede zantane datînd din acele secole.

● **DOI CINEASTI FRONEZI**, Jacques și Bert Gourguechon, au dispărut în regiunea Amazoană din Peru. Ambasada franceză din Lima a cerut autorităților peruviene să organizeze o expediție pentru salvarea cineastilor francezi. Primele cercetări începu în două zile, deoarece comunicările între Lima și regiunea respectivă sînt aproape inexistente.

● **UN GRAV ACCIDENT** s-a produs pe sosea care unește două mari localități din Mexic — Celava și Salamanca — situate la 300 km depărtare de capitală. Două autocare, circulînd cu o viteză de peste 100 km/h, s-au angajat în depășirea unui turism și s-au ciocnit, avînd în rezultat moartea a 100 m de pasageri. Au fost înregistrate 23 de morți și 49 de răniți.

● **LA AEROPORTUL INTERNAȚIONAL DIN NEW YORK A FOST ARESTAT** joi un „om de afaceri” asupra căruia a fost găsită o cantitate de heroină în valoare de un milion de dolari. William Alfred Davies, care a efectuat numai anul acesta 5 călătorii în Statele Unite, a fost identificat ca unul dintre „curierii” unei mari bande de traficanți de stupefiante. Heroina a fost descoperită în fundul dublu al geamantanelor sale.

● **„CHELTUIELILE DE APĂRARE” EXTRAORDINARE ALE PORTUGALIEI** se ridică la 5,347 miliarde escudos, în bugetul pe 1967, cifră care depășește cu 30 la sută bugetul militar din 1966. Din Lis-

Din toată lumea

Medicii care nu-și văd niciodată pacienții...

Un vapor navighează pe mare, departe de farm. Un membru al echipajului se îmbolnăvește sau se rănește. Îi este din ce în ce mai rău. La bord nu se află nici un medic. Oare nu i se poate da nici o îngrijire bolnavului?

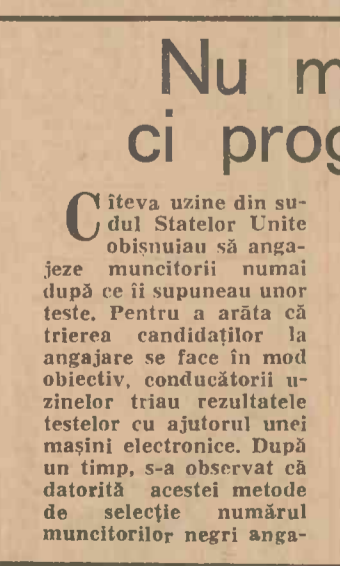
Ba da! Și încă o asistență medicală foarte calificată, prin... radio. La Roma, într-una din suburbiile capitalei, funcționează Centrul Medical Internațional Radio (C.M.I.R.), care, de cîteva decenii, își consacră activitatea ajutorării marinarilor bolnavi sau răniți de pe vasele pe care nu se află medicii. Un doctor de serviciu recepționează mesajele în care se solicită un diagnostic sau tratament și răspunde pe loc sau, în cazul în care este nevoie, apelează telefonic la specialiștii colaboratori voluntari ai centrului. Atunci cînd este vorba de un caz grav, centrul se interesează de posibilitățile existente pentru a se asigura intervenția unei nave aflate în apropiere.

Medicii de la C.M.I.R. primesc adeseori scrisori de mulțumire de la pacienții vindecați pe care nu i-au văzut niciodată...

Gioconda și tehnica modernă

Imaginea de mai jos prezintă simbolul Giocondei în versiunea... mașinii electronice! Este vorba de rezultatul unei interesante experiențe făcute de un om de știință american de la Universitatea Massachusetts, profesorul H. Philip Peterson. O mașină electronică căreia i s-a dat să „analizeze” o fotografie în culori a celebrei capodopere

realizate de Leonardo da Vinci a notat pe o diagramă densitatea culorilor de pe un milion de puncte ale suprafeței imaginii. Diagrama a fost conectată ulterior unei alte mașini electronice, căreia i s-a trasat ca program refacerea fotografiei, obiectiv pe care l-a realizat într-un mod remarcabil. Nu s-ar putea spune că Monei Lisa nu-i suride tehnica modernă...

Ceva a rămas...

Gardul de sîrmă ghimpată îi închide pe acești copii ce privesc cu ochi triști și canizi, în incinta de orcare a unui lagăr nazist. Cîți au supraviețuit dintre ei și ce fac oare? Galina Sanka,

fotografată sovietică, a întreprins această anchetă cu camera ei de luat imagini. Și a aflat-o pe fetița din colțul drept al primei fotografii, după mai mult de două decenii, așa cum o înfățișează a doua imagine: libertatea dobîndită i-a înșeninat chipul. A rămas însă gravitatea unei aducerii aminte care nu poate fi ștersă de nimic.

Dați - mi un timbru!

Margot Fiebig, soția unui metalurgist din R. F. Germană, a vrut să-și facă o surpriză soțului ei, pasionat colecționar de timbre postale. Procurîndu-și cîteva volume cu adrese internaționale, ea a expediat în numeroase țări mii de scrisori adresate unor personalități diferite, scrisori în care, prezentîndu-se drept o fetiță de 14 ani care a făcut un pariu cu fratele mai vîrstnic, filibelist, solicita să i se trimită cîteva timbre, care îi vor permi-

te să cîștige o ciocolată. Rezultatul a fost neașteptat. Margot a primit într-un timp relativ scurt, 65.000 mărci străine, francate, 400 serii speciale complete, un album conținînd toate timbrele apărute în Japonia, începînd din anul 1958, o casetă cu ciocolată etc.

Șirellicul a fost descoperit din întâmplare. Un ziarist austriac s-a gândit să o ajute pe fetiță să cîștige parul și a publicat scrisoarea ei în ziarul „Morning Herald” din Sydney. Spre surprinderea lui, numeroși cititori i-au scris că și ei au primit cereri asemănătoare... Ulterior, un alt gazetar din Germania occidentală, care a aflat de acest caz, a cercetat situația la Watten-scheid, de unde scria Margot, și a constatat că fetița de 14 ani este, de fapt, o persoană matură de 37 de ani.

„Eu am făcut toate acestea, a declarat Margot, din dragoste pentru soțul meu...”

„Focul” care acuză

La teatru „Piine și marionete” din New York spectatoriilor li se servește o dată cu programul, cîte o bucată de piine foarte gustoasă. Se crează, probabil, o atmosferă mai dezagătată...

Ultima premieră a teatrului, pusă în scenă de Peter Schumann, a stîrnit multe discuții, printre spectatori. Piesa „Focul” este inspirată din agresiunea pe care Statele Unite au promovato în Vietnam. Scena, acoperită de perdele negre, le înfățișează spectatoriilor regatul morții. Morții se ocupă de treburile lor cotidiene, care evocă viața într-un sat-strategie sud-vietnamez. Un ceas marchează prin bătaia încele trecerea de la o zi la alta. Este adus un cadavru legat fețele. Pe scenă este evocat un bombardament.

Drama de pe scenă, care amintește de marea tragedie pe care Statele Unite au abutinat-o asupra poporului vietnamez, impresionează în mod

deosebit. Spectatoriilor sînt atît de numeroși încît spectacolele se succed la fiecare două ore, pînă tîrziu în noapte. Și, ceea ce este deosebit de semnificativ, acest succes are loc în condiții în care cea mai mare parte a presel trece complet sub tăcere existența noului spectacol.

Pe scenele new-yorkese sînt prezentate și alte spectacole inspirate din războiul din Vietnam. Compania lui Joe Chaikin, un tânăr animator a cărui trupă este binecunoscută, a abordat anul acesta în mai multe rînduri teme vietnameze. Este demn de remarcat că mai mulți oameni din compania sa, deși actori profesioniști, au fost obligați să-și caute și un alt serviciu, pentru a se putea întreține... O altă piesă, „Viet Roek”, scrisă de Megan Terry, evocă drama unor tineri soldați americani care mor în Vietnam fără să găsească răspuns întrebărilor chinătoare care-i frîmîntă...

MEMENTO

Acest locuitor al Hiroșimei întinde nu o mîină, ci o proteză către lădăia în care strînge obolul trecătorilor: este o victimă a primului bombardament atomic. Schilodit, omul nu mai poate munci. În el și în ceilalți supraviețuitori ai cruntului măcel, se înfrunchează un memento: Hiroșima nu trebuie să se repete. Imaginea este luată de fotograf olandez Ralph Prin- ce și a fost premiată la expoziția internațională a asociației „Interpress Photo”.